

Bruxelles, 30. studenoga 2015.
(OR. en)

14536/15

Međuinstitucijski predmet:
2015/0225 (COD)

EF 209
ECOFIN 918
SURE 38
CODEC 1584

NAPOMENA

Od:	Predsjedništvo/Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Delegacije
Predmet:	Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva – <i>kompromis predsjedništva</i>

Za delegacije se u nastavku nalazi treći kompromis predsjedništva o navedenom prijedlogu.

U odnosu na drugi kompromisni prijedlog (ST 14496/15) novi tekst naznačen je **podcrtanim** **podebljanim** slovima, a brisani tekst oznakom [...].

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva
(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

1. Sekuritizacije su važan sastavni dio dobrog funkcioniranja financijskih tržišta utoliko što pridonose diversifikaciji financijskih izvora institucija i diversifikaciji rizika te oslobađanju regulatornog kapitala koji se može preraspodijeliti za potporu daljnjem kreditiranju. Nadalje, sekuritizacijama se institucijama i ostalim sudionicima na tržištu pružaju dodatne mogućnosti ulaganja, čime se omogućuje diversifikacija portfelja i olakšava priljev financijskih sredstava prema poduzećima i pojedincima u državama članicama i prekogranično diljem Unije. Te bi koristi, međutim, trebalo ponderirati u odnosu na njihove potencijalne troškove. Kao što se pokazalo tijekom prve faze financijske krize koja je započela u ljeto 2007., loše prakse na sekuritizacijskim tržištima znatno su ugrozile integritet financijskog sustava, i to zbog prekomjerne financijske poluge, netransparentnih i složenih struktura zbog kojih je određivanje cijena postalo problematično, automatskog oslanjanja na eksterne rejting-sustave odnosno nepodudarnosti između interesa ulagatelja i inicijatora („rizici agencije”).

¹ SL C 68, 6.3.2012., str. 39.

2. Posljednjih godina obujam izdavanja sekuritizacija u Uniji zadržao se ispod svoje najviše razine u pretkriznom razdoblju, a za to postoji više razloga, među kojima je i stigma koju te transakcije nose. Oporavak sekuritizacijskih tržišta trebao bi se temeljiti na dobrim i razboritim tržišnim praksama kako bi se spriječilo ponovno pojavljivanje okolnosti zbog kojih je kriza i nastala. U tom cilju Uredbom [Uredba o sekuritizaciji] određuju se temeljni elementi općeg sekuritizacijskog okvira, s *ad-hoc* kriterijima za utvrđivanje jednostavnih, transparentnih i standardiziranih (STS) sekuritizacija i sustavom nadzora za praćenje pravilne primjene tih kriterija od strane inicijatora, sponzora, izdavatelja i institucionalnih ulagača. Nadalje, Uredbom [Uredba o sekuritizaciji] je predviđen niz zajedničkih zahtjeva u pogledu zadržavanja rizika, dubinske analize i objavljivanja podataka za sve sektore financijskih usluga.
3. U skladu s ciljevima Uredbe [Uredba o sekuritizaciji], regulatorne kapitalne zahtjeve utvrđene u Uredbi (EU) br. 575/2013 za institucije koje su inicijatori, sponzori ili ulagatelji sekuritizacija trebalo bi izmijeniti kako bi se na odgovarajući način odrazile specifične značajke STS sekuritizacija i kako bi se riješili nedostaci okvira koji su postali očiti tijekom financijske krize, tj. njegovo automatsko oslanjanje na eksterne rejting-sustave, pretjerano niski ponderi rizika za sekuritizacijske tranše s visokim rejtingom i, s druge strane, pretjerano visoki ponderi rizika za tranše s niskim rejtingom, te nedostatna osjetljivost na rizik. Bazelski odbor za nadzor banaka (BCBS) 11. prosinca 2014. objavio je svoje „Revizije sekuritizacijskog okvira” (revidirani bazelski okvir) u kojima su iznesene razne promjene regulatornih kapitalnih standarda za sekuritizacije kako bi se riješili ti specifični nedostaci. U izmjenama Uredbe (EU) br. 575/2013 trebale bi se uzeti u obzir odredbe revidiranog bazelskog okvira.

4. Na kapitalne zahtjeve za pozicije u sekuritizaciji na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013 za sve bi se institucije trebale primjenjivati iste metode izračuna. Kao prvo i kako bi uklonila svaki oblik automatskog oslanjanja na vanjske ocjene kreditne sposobnosti, institucija bi trebala primjenjivati vlastiti izračun regulatornih kapitalnih zahtjeva ako ima odobrenje za primjenu pristupa zasnovanog na internim rejting-sustavima („pristup IRB”) u odnosu na izloženosti koje su iste vrste kao odnosne izloženosti te sekuritizacije te ako može izračunati regulatorne kapitalne zahtjeve u odnosu na odnosne izloženosti kao da one nisu bile sekuritizirane (K_{IRB}), u svakom slučaju podložno nekim unaprijed definiranim parametrima koji se upotrebljavaju u okviru nadzorne formule („SEC-IRBA”). Institucije koje ne mogu primjenjivati pristup SEC-IRBA u odnosu na svoje pozicije u određenoj sekuritizaciji trebale bi primjenjivati pristup sekuritizaciji zasnovan na eksternim rejting-sustavima („SEC-ERBA”). U okviru pristupa SEC-ERBA, sekuritizacijskim tranšama trebali bi se dodijeliti kapitalni zahtjevi na temelju njihova eksternog rejtinga. Ako prva dva pristupa nisu na raspolaganju ili bi primjena pristupa SEC-ERBA dovela do nerazmjernih regulatornih kapitalnih zahtjeva u odnosu na kreditni rizik koji je uključen u odnosne izloženosti, institucije bi mogle imati mogućnost primjenjivati standardizirani pristup sekuritizaciji („SEC-SA”) koji bi se temeljio na nadzornoj formuli, pri čemu se kao parametar upotrebljavaju kapitalni zahtjevi koji bi se na temelju standardiziranog pristupa kreditnom riziku („standardizirani pristup”) izračunali za odnosne izloženosti kao da one nisu bile sekuritizirane (K_{SA}).

5. Rizici agencije i modela češći su kod sekuritizacija nego kod druge financijske imovine i uzrokuju određenu razinu nesigurnosti u izračunu kapitalnih zahtjeva za sekuritizacije, čak i nakon što se u obzir uzmu svi odgovarajući činitelji rizika. Kako bi se ti rizici primjereno obuhvatili, Uredbu (EU) br. 575/2013 trebalo bi izmijeniti da bi se za sve sekuritizacijske pozicije utvrdila donja granica pondera rizika od najmanje 15 %. Resekuritizacije, međutim, podrazumijevaju veću složenost i rizičnost, te bi se u skladu s tim na pozicije u njima trebao primjenjivati konzervativniji izračun kapitalnih zahtjeva i donja granica pondera rizika od 100 %.
6. Od institucija se ne bi smjelo zahtijevati da na nadređenu poziciju primjenjuju viši ponder rizika od onoga koji bi se primjenjivao da odnosne izloženosti drže izravno, čime se odražava korist od kreditnog poboljšanja koju podređene tranše donose nadređenim pozicijama u sekuritizacijskoj strukturi. Stoga bi se Uredbom (EU) br. 575/2013 trebao omogućiti pristup transparentnog pregleda na temelju kojeg bi se nadređenoj sekuritizacijskoj poziciji trebao dodijeliti maksimalni ponder rizika koji je jednak prosječnom ponderu rizika ponderiranom izloženošću primjenjivom na odnosne izloženosti, a takav pristup trebao bi biti na raspolaganju bez obzira na to ima li relevantna pozicija svoj rejting ili ne i bez obzira na pristup koji se primjenjuje na odnosni skup (standardizirani pristup ili pristup IRB), podložno određenim uvjetima.
7. U trenutačnom je okviru ukupna gornja granica u smislu iznosa izloženosti ponderiranih rizikom na raspolaganju institucijama koje mogu izračunati kapitalne zahtjeve za odnosne izloženosti u skladu s pristupom IRB, kao da te izloženosti nisu bile sekuritizirane (K_{IRB}). U mjeri u kojoj se sekuritizacijskim postupkom smanjuje rizik povezan s odnosnim izloženostima, ta bi gornja granica trebala biti na raspolaganju svim institucijama inicijatorima i sponzorima, bez obzira na pristup koji primjenjuju za izračun regulatornih kapitalnih zahtjeva za pozicije u sekuritizaciji.

8. Kao što je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo („EBA”) istaknulo u svojem „Izvješću o kvalificiranim sekuritizacijama” iz srpnja 2015.², empirijski dokazi o neispunjavanju obveza i gubitcima pokazuju da su tijekom financijske krize STS sekuritizacije imale bolje rezultate od ostalih sekuritizacija, zahvaljujući primjeni jednostavnih i transparentnih struktura i čvrstih praksi provedbe u STS sekuritizacijama, što rezultira nižim kreditnim i operativnim rizicima te nižim rizicima agencije. Stoga je Uredbu (EU) br. 575/2013 primjereno izmijeniti kako bi se omogućila kalibracija za STS sekuritizacije koja je primjereno osjetljiva na rizik na način koji je EBA preporučila u svojem Izvješću, što osobito uključuje nižu donju granicu pondera rizika od 10 % za nadređene pozicije.
9. Definiciju STS sekuritizacija za potrebe regulatornog kapitala na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013 trebalo bi ograničiti na sekuritizacije u kojima se vlasništvo nad odnosnim izloženostima prenosi na sekuritizacijski subjekt posebne namjene („SSPN”) („tradicionalne sekuritizacije”). Međutim, institucije koje zadržavaju nadređene pozicije u sintetskim sekuritizacijama osigurane odnosnim skupom kredita malim i srednjim poduzećima („MSP”) trebale bi imati mogućnost na te pozicije primjenjivati niže kapitalne zahtjeve koji su na raspolaganju za STS sekuritizacije ako se smatra da su te transakcije visoke kvalitete u skladu s određenim strogim kriterijima. Osobito, ako takva podgrupa sintetskih sekuritizacija ostvaruje korist od jamstva ili protujamstva središnje vlasti ili središnje banke države članice ili **promotivnog** [...] subjekta [...], povlaštenim tretmanom u pogledu regulatornog kapitala za STS sekuritizacije koji bi im bio na raspolaganju na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013 ne dovodi se u pitanje usklađenost s pravilima o državnim potporama.

² Vidi <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

10. U ostatak regulatornih kapitalnih zahtjeva za sekuritizacije u Uredbi (EU) br. 575/2013 trebalo bi unijeti samo izmjene koje iz toga proizlaze, u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se u obzir uzela nova hijerarhija pristupa i posebne odredbe za STS sekuritizacije. Osobito bi se trebale i dalje primjenjivati odredbe povezane s priznavanjem prijenosa značajnog rizika i zahtjevima za vanjske procjene kreditnog rizika, u osnovi pod istim uvjetima kao i dosad. Međutim, dio peti Uredbe (EU) br. 575/2013 trebalo bi u cijelosti izbrisati, uz izuzetak zahtjeva za držanje dodatnih pondera rizika koji bi se trebali nametnuti institucijama za koje se ustanovi da su prekršile odredbe poglavlja 2. Uredbe [Uredba o sekuritizaciji].
11. *briše se*
12. Primjereno je da se izmjene Uredbe (EU) br. 575/2013 predviđene u ovoj Uredbi primjenjuju na sekuritizacije izdane na dan ili nakon dana početka primjene ove Uredbe te na sekuritizacije koje su na taj dan bile neotplaćene. Međutim, za potrebe pravne sigurnosti i kako bi se što je više moguće smanjili prijelazni troškovi, institucije bi trebale imati mogućnost od toga izuzeti sve neotplaćene sekuritizacijske pozicije koje drže na taj dan i to u razdoblju koje završava 31. prosinca 2019. Ako institucija iskoristi tu mogućnost, na neotplaćene sekuritizacije i dalje bi se trebale primjenjivati primjenjive odredbe utvrđene u Uredbi (EU) br. 575/2013 u verziji koja se primjenjivala prije datuma primjene ove Uredbe.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjena Uredbe (EU) br. 575/2013

Uredba (EU) br. 575/2013 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 4. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) Točke 13. i 14. zamjenjuju se sljedećim:

„(13) ‚inicijator’ znači inicijator kako je definiran u članku 2. stavku 3. [Uredba o sekuritizaciji];

(14) ‚sponzor’ znači sponzor kako je definiran u članku 2. stavku 5. [Uredba o sekuritizaciji];

(b) Točke 61. i 63. zamjenjuju se sljedećim:

(61) ‚sekuritizacija’ znači sekuritizacija kako je definirana u članku 2. stavku 1. [Uredba o sekuritizaciji];

(63) ‚resekuritizacija’ znači resekuritizacija kako je definirana u članku 2. stavku 4. [Uredba o sekuritizaciji];

(c) Točke 66. i 67. zamjenjuju se sljedećim:

(66) „sekuritizacijski subjekt posebne namjene” ili „SSPN” znači sekuritizacijski subjekt posebne namjene ili SSPN kako je definiran u članku 2. stavku 2. [Uredba o sekuritizaciji];

(67) „tranša” znači tranša kako je definirana u članku 2. stavku 6. [Uredba o sekuritizaciji];”

2. U članku 36. stavku 1. točki (k) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. sekuritizacijske pozicije u skladu s člankom 244. stavkom 1. točkom (b), člankom 245. stavkom 1. točkom (b) i člankom 253.;”

3. Članak 109. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 109.

Tretman sekuritizacijskih pozicija

Institucije izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom za poziciju koju drže u sekuritizaciji skladu s poglavljem 5.”

(3a) U članku 134. stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

6. Ako institucija pruža kreditnu zaštitu za određeni broj izloženosti pod uvjetom da nastanak statusa neispunjavanja obveza za n-tu izloženost u skupu izloženosti predstavlja osnovu za plaćanje i da taj kreditni događaj dovodi do raskida ugovora, ponderirani iznos imovine izračunava se tako da se zbroje ponderi rizika za izloženosti uključene u košaricu, isključujući izloženosti n–1, do najviše 1250 % te se pomnože s nominalnim iznosom zaštite koja proistječe iz kreditne izvedenice. Izloženosti n–1 koje se isključuju iz navedenog zbroja jesu one koje rezultiraju nižim ponderiranim iznosom nego bilo koje druge izloženosti uključene u zbroj.

4. U članku 153. stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

7. „Kod otkupljenih potraživanja od trgovačkih društva povratni otkupni diskonti, kolaterali ili djelomična jamstva kojima se osigurava kreditna zaštita od prvoga gubitka zbog neispunjavanja obveza, gubitka s osnove razrjeđivanja ili oba ta gubitka mogu se tretirati kao kreditna zaštita od prvoga gubitka kupca potraživanja u skladu s poglavljem 5. Prodavatelj potraživanja povratni otkupni diskont tretira kao izloženost tranši prvoga gubitka u skladu s poglavljem 5. odjeljkom 3. pododjeljcima 2. i 3. Pružatelj kolaterala ili djelomičnog jamstva koji omogući kreditna zaštita od prvoga gubitka za neispunjavanja obveza, gubitka s osnove razrjeđivanja ili oba ta gubitka tretirat će ih kao izloženost tranši prvoga gubitka u skladu s poglavljem 5.”

5. U članku 154. stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

6. „Za izloženosti prema stanovništvu s osnove otkupljenih potraživanja povratni otkupni diskonti, kolaterali ili djelomična jamstva kojima se osigurava kreditna zaštita od prvoga gubitka zbog neispunjavanja obveza, gubitka s osnove razrjeđivanja ili oba ta gubitka mogu se tretirati kao kreditna zaštita od prvoga gubitka kupca potraživanja u skladu s poglavljem 5. Pružatelj kolaterala ili djelomičnog jamstva koji omogući kreditna zaštita od prvoga gubitka za neispunjavanja obveza, gubitka s osnove razrjeđivanja ili oba ta gubitka tretirat će ih kao izloženost tranši prvoga gubitka u skladu s poglavljem 5. odjeljkom 3. pododjeljcima 2. i 3.”

6. U članku 197. stavku 1. točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

(h) „sekuritizacijske pozicije koje nisu resekuritizacijske pozicije i na koje se primjenjuje ponder rizika od 100 % ili niži u skladu s člancima od 261. do 264.;”

7. U trećem dijelu glavi II. poglavlje 5. zamjenjuje se sljedećim:

„POGLAVLJE 5.

ODJELJAK 1.

DEFINICIJE I KRITERIJI ZA STS SEKURITIZACIJE

Članak 242.

Definicije

Za potrebe ovog poglavlja primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „opcija kupnje s ugrađenim otkupom” znači ugovorna mogućnost na temelju koje inicijator ima pravo kupiti sekuritizacijske pozicije prije nego što su otplaćene sve sekuritizirane izloženosti, i to otkupom odnosnih izloženosti koje su preostale u skupu u slučaju tradicionalnih sekuritizacija ili ukidanjem kreditne zaštite u slučaju sintetskih sekuritizacija, u oba slučaja kada iznos neotplaćenih odnosnih izloženosti padne na određenu unaprijed utvrđenu razinu ili ispod nje;
2. „samo kamatni strip za poboljšanje kredita” znači bilančna imovina koja predstavlja vrednovanje novčanih tokova povezanih s budućim maržnim prihodom te je podređena tranša u sekuritizaciji;
3. „likvidnosna linija” znači likvidnosna linija kako je definirana u članku 2. točki 14. [Uredbe o sekuritizaciji];
4. „pozicija bez rejtinga” znači sekuritizacijska pozicija koja nema prihvatljivu kreditnu procjenu VIPKR-a kako je navedeno u odjeljku 4.;
5. „pozicija s rejtingom” znači sekuritizacijska pozicija koja ima prihvatljivu kreditnu procjenu VIPKR-a kako je navedeno u odjeljku 4.;
6. „nadređena sekuritizacijska pozicija” znači pozicija osigurana pravom prvenstva u potraživanjima na cjelokupne odnosne izloženosti, pri čemu se ne uzimaju u obzir dospjeli iznosi proizašli iz ugovora o kamatnim ili valutnim izvedenicama, naknade ili druga slična plaćanja;

7. ,IRB skup' znači skup odnosnih izloženosti za koju institucija ima odobrenje za primjenu IRB pristupa te može izračunati iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s poglavljem 3. za sve te izloženosti;
8. *briše se*
9. ,mješoviti skup' znači skup odnosnih izloženosti za koju institucija ima odobrenje za primjenu IRB pristupa te može izračunati iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s poglavljem 3. za neke izloženosti, ali ne za sve;
10. *briše se*
11. ,pretjerana kolateralizacija' znači bilo koji oblik kreditnog poboljšanja na temelju kojeg su odnosne izloženosti dane u vrijednosti koja je veća od vrijednosti sekuritizacijskih pozicija;
12. ,STS sekuritizacija' znači sekuritizacija kako je definirana u članku 6. [Uredba o sekuritizaciji];
13. ,program komercijalnih zapisa osiguranih imovinom' (program ABCP) znači program komercijalnih zapisa osiguranih imovinom (ABCP) kako je definiran u članku 2. točki 7. [Uredbe o sekuritizaciji];
14. ,tradicionalna sekuritizacija' znači tradicionalna sekuritizacija kako je definirana u članku 2. točki 9. [Uredbe o sekuritizaciji];
15. ,sintetska sekuritizacija' znači sintetska sekuritizacija kako je definirana u članku 2. točki 10. [Uredbe o sekuritizaciji];
16. ,obnovljiva izloženost' znači obnovljiva izloženost kako je definirana u članku 2. točki 15. [Uredbe o sekuritizaciji];

17. „odredba o prijevremenoj isplati” znači odredba o prijevremenoj isplati kako je definirana u članku 2. točki 17. [Uredbe o sekuritizaciji];
18. „tranša prvoga gubitka” znači tranša prvoga gubitka kako je definirana u članku 2. točki 18. [Uredbe o sekuritizaciji];
19. „serviser” znači serviser kako je definiran u članku 142. stavku 1. točki 8. [Uredbe o sekuritizaciji];
20. „sekuritizacijska pozicija” znači izloženost sekuritizaciji kako je definirana u članku 2. točki 19. [Uredbe o sekuritizaciji];
21. „resekuritizacijska pozicija” znači izloženost resekuritizaciji;
22. „transakcija komercijalnim zapisima osiguranima imovinom” ili „transakcija ABCP” znači transakcija komercijalnim zapisima osiguranim imovinom (ABCP) ili transakcija ABCP kako je definirana u članku 2. točki 8. [Uredbe o sekuritizaciji];
23. „promotivni subjekt” znači svako društvo ili subjekt koji su osnovale središnja vlast ili regionalna samouprava države članice, koji odobrava promotivne kredite ili odobrava promotivna jamstva [...], čiji primarni cilj nije ostvarivanje dobiti **ili povećanje tržišnog udjela**, već promicanje ciljeva od javnog interesa te vlade, pod uvjetom da ta država ima obvezu štititi ekonomsku osnovu društva ili subjekta i štititi njegovo redovno poslovanje tijekom njegova životnog vijeka, ili da za najmanje 90 % njegova početnog **kapitala ili** financiranja ili promotivnog kredita koji odobrava izravno ili neizravno jamči središnja vlast ili regionalna samouprava države članice.

U odnosu na točku 6. dvije ili više sekuritizacijskih pozicija s različitim dospeljima mogu se smatrati nadređenim sekuritizacijskim pozicijama ako su osigurane pravom prvenstva u potraživanjima na cjelokupne odnosne izloženosti, pri čemu se ne uzimaju u obzir dospjeli iznosi proizašli iz ugovora o kamatnim ili valutnim izvedenicama, naknade ili druga slična plaćanja, te ako dijele gubitke na proporcionalnoj osnovi.

Članak 243.
Definicije i kriteriji za STS sekuritizacije

1. Kako bi se na njih mogao primjenjivati tretman iz članka 260., 262. i 264., pozicije u programu ABCP koje se priznaju kao pozicije u STS sekuritizaciji ispunjavaju sljedeće dodatne zahtjeve:
 - (a) za sve transakcije u okviru programa ABCP odnosno izloženosti u trenutku dodavanja u program ABCP, prema saznanjima inicijatora ili izvornog zajmodavca, ispunjavaju uvjete da im se, na temelju standardiziranog pristupa i uzimajući u obzir sva prihvatljiva smanjenja kreditnog rizika, dodijeli ponder rizika koji iznosi 75 % ili manje, na osnovi pojedinačne izloženosti u slučaju izloženosti koja je izloženost prema stanovništvu odnosno 100 % za sve druge izloženosti;
 - (aa) odstupajući od točke (a) prema kojoj institucija primjenjuje odredbe iz članka 248. stavka 3. ili je dobila odobrenje za primjenu pristupa interne procjene u skladu s člankom 265., ponder rizika koji bi institucija dodijelila likvidnosnoj liniji koji u potpunosti pokriva ABCP izdan u okviru programa iznosi 100 % ili manje;

- (b) ukupna vrijednost izloženosti svih izloženosti prema jednom dužniku na razini programa ABCP ne premašuje 1 % ukupne vrijednosti izloženosti svih izloženosti u okviru programa ABCP u trenutku kada su izloženosti dodane u program ABCP. Za potrebe ovog izračuna krediti ili najmovi grupi povezanih osoba iz članka 4. stavka 1. točke 39., prema saznanjima sponzora, smatraju se izloženostima prema jednom dužniku.

U slučaju potraživanja od kupaca, prvi se podstavak ne primjenjuje kada je kreditni rizik tih potraživanja od kupaca potpuno pokriven prihvatljivom kreditnom zaštitom u skladu s poglavljem 4., pod uvjetom da je pružatelj zaštite u tom slučaju institucija, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje. Za potrebe ovog podstavka, samo udio potraživanja od kupaca koji preostaje nakon što se u obzir uzme učinak diskontiranja kupovne cijene i prekomjerne kolateralizacije upotrebljava se kako bi se utvrdilo jesu li ta potraživanja potpuno pokrivena i jesu li u skladu s limitom koncentracije.

2. Kako bi se na njih mogao primjenjivati tretman iz članaka 260., 262. i 264., pozicije u sekuritizaciji osim onih u programu ABCP koje se priznaju kao pozicije u STS sekuritizaciji ispunjavaju sljedeće dodatne zahtjeve:

- (a) odnosne izloženosti iniciraju se u skladu s dobrim i razboritim kriterijima za odobravanje kredita u odnosu na kriterije navedene u članku 79. Direktive 2013/36/EU;
- (b) u trenutku uključivanja u sekuritizaciju ukupna vrijednost izloženosti svih izloženosti prema jednom dužniku u skupu ne premašuje 1 % vrijednosti izloženosti ukupnih neotplaćenih vrijednosti izloženosti skupa odnosnih izloženosti. Za potrebe ovog izračuna, krediti ili najmovi grupa povezanih osoba iz članka 4. stavka 1. točke 39. smatraju se izloženostima prema jednom dužniku;

- (c) odnosne izloženost u trenutku njihova uključivanja u sekuritizaciju ispunjavale bi uvjete da im se, na temelju standardiziranog pristupa i uzimajući u obzir sva prihvatljiva smanjenja kreditnog rizika, dodjeli ponder rizika jednak ili manji od:
- i. 40 % na osnovi prosjeka ponderiranog vrijednošću izloženosti, za portfelj u kojem su izloženosti krediti osigurani stambenim hipotekama ili stambeni krediti za koje se u cijelosti jamči kako je navedeno u članku 129. stavku 1. točki (e);
 - ii. 50 % na osnovi pojedinačne izloženosti ako je izloženost kredit osiguran hipotekom na poslovnu nekretninu;
 - iii. 75 % na osnovi pojedinačne izloženosti u slučaju izloženosti koja je izloženost prema stanovništvu;
 - iv. za sve druge izloženosti, 100 % na osnovi pojedinačne izloženosti;
- (d) kada se primjenjuje točka (c) podtočke i. i ii., krediti osigurani pravima povezanim s vrijednosnim papirima niže klase na određenu imovinu uključuju se u sekuritizaciju samo kada su u sekuritizaciju uključeni i svi krediti osigurani pravima povezanim s vrijednosnim papirima više klase na tu imovinu.
- (e) kada se primjenjuje točka (c) podtočka i., ni jedan kredit u skupu odnosnih izloženosti u trenutku uključivanja u sekuritizaciju ne smije imati omjer kredita i vrijednosti nekretnine veći od 100 % izmjeren u skladu s člankom 129. stavkom 1. točkom (d) podtočkom i. i člankom 229. stavkom 1.

Ponderi rizika iz točke (c) izračunavaju se prije primjene viših pondera rizika ili strožih kriterija u skladu s člankom 124. stavkom 2.

ODJELJAK 2.
PRIZNAVANJE PRIJENOSA ZNAČAJNOG RIZIKA

Članak 244.
Tradicionalna sekuritizacija

1. Institucija inicijator tradicionalne sekuritizacije može odnosne izloženosti izuzeti iz svojih izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom i, prema potrebi, iznosa očekivanih gubitaka ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:
 - (a) značajan kreditni rizik povezan s odnosnim izloženostima prenesen je na treće osobe;
 - (b) institucija inicijator na sve sekuritizacijske pozicije koje drži u sekuritizaciji primjenjuje ponder rizika od 1250 % ili te sekuritizacijske pozicije odbija od stavki redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k).
2. Smatra se da je značajan kreditni rizik prenesen u bilo kojem od sljedećih slučajeva:
 - (a) ako iznosi izloženosti ponderirani rizikom za mezaninske sekuritizacijske pozicije koje institucija inicijator drži u sekuritizaciji ne premašuju 50 % iznosa izloženosti ponderiranih rizikom svih mezaninskih sekuritizacijskih pozicija koje postoje u toj sekuritizaciji;
 - (b) institucija inicijator ne drži više od 20 % vrijednosti izloženosti tranše prvoga gubitka u sekuritizaciji, pri čemu moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - i. inicijator može dokazati da vrijednost izloženosti tranše prvoga gubitka znatno premašuje konzervativnu procjenu očekivanoga gubitka po odnosnim izloženostima;
 - ii. u sekuritizaciji nema mezaninskih pozicija.

Ako potencijalno smanjenje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom koje bi institucija inicijator postigla sekuritizacijom iz točaka (a) i (b) nije opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće osobe, nadležna tijela mogu na pojedinačnoj osnovi odlučiti da se značajan kreditni rizik ne smatra prenesenim na treće osobe.

Za potrebe ovog stavka, pozicija u sekuritizaciji smatra se mezaninskom sekuritizacijskom pozicijom ako ispunjava sljedeće zahtjeve:

- (a) na nju se primjenjuje ponder rizika niži od 1250 % u skladu s ovim odjeljkom ili je, ako nema pozicije s tim ponderom rizika, nadređena u odnosu na tranšu prvoga gubitka i
- (b) na nju se primjenjuje ponder rizika veći od 25 % u okviru pristupa SEC-IRBA, SEC-ERBA ili SEC-SA, prema potrebi, i podređena je u odnosu na nadređenu sekuritizacijsku poziciju.

3. Iznimno od stavka 2., nadležna tijela mogu institucijama inicijatorima izdati odobrenje da priznaju prijenos značajnog kreditnog rizika u vezi sa sekuritizacijom ako institucija inicijator u svakom pojedinom slučaju dokaže da je smanjenje kapitalnih zahtjeva koje inicijator postiže sekuritizacijom opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće osobe. Odobrenje se izdaje samo ako institucija ispunjava oba sljedeća uvjeta:

- (a) institucija ima odgovarajuće politike internog upravljanja rizikom i metodologije za procjenu prijenosa kreditnog rizika;
- (b) institucija je isto tako u svakom pojedinom slučaju priznala prijenos kreditnog rizika na treće osobe za potrebe svojeg internog upravljanja rizikom i internog raspoređivanja kapitala.

4. Uz zahtjeve iz stavaka 1. do 3. moraju biti ispunjeni i sljedeći uvjeti:
- (a) transakcijska dokumentacija odražava ekonomska svojstva sekuritizacije;
 - (b) sekuritizacijske pozicije ne znače obvezu plaćanja za instituciju inicijatora;
 - (c) odnosne izloženosti nedostupne su instituciji inicijatoru i njezinim vjerovnicima na način koji je u skladu sa zahtjevom iz članka 8. stavka 1. [Uredba o sekuritizaciji];
 - (d) institucija inicijator ne zadržava kontrolu nad odnosnim izloženostima. Smatra se da je inicijator zadržao kontrolu nad odnosnim izloženostima ako on ima pravo od primatelja prijenosa otkupiti prethodno prenesene izloženosti kako bi od njih ostvario korist ili ako se od njega na neki drugi način traži ponovno preuzimanje prenesenog rizika. Ako je institucija inicijator zadržala prava ili obveze u vezi sa servisiranjem koji proizlaze iz odnosnih izloženosti, ta se činjenica ne može sama po sebi smatrati kontrolom nad izloženostima;
 - (e) sekuritizacijska dokumentacija ne sadržava odredbe kojima se:
 - i. od institucije inicijatora zahtijeva da izmijeni odnosne izloženosti radi poboljšanja prosječne kvalitete skupa;
 - ii. povećava prinos koji se plaća imateljima pozicija ili se na drugi način poboljšavaju pozicije u sekuritizaciji kao odgovor na pogoršanje kreditne kvalitete odnosnih izloženosti;

- (f) ako je primjenjivo, iz transakcijske dokumentacije jasno je da inicijator ili sponzor mogu kupiti ili otkupiti sekuritizacijske pozicije odnosno otkupiti, restrukturirati ili zamijeniti odnosne izloženosti iznad svojih ugovornih obveza samo ako se takvi aranžmani provode u skladu s prevladavajućim tržišnim uvjetima, a strane u njima djeluju u vlastitom interesu kao slobodne i neovisne strane (tržišni uvjeti);
 - (g) opcija kupnje s ugrađenim otkupom, ako postoji, mora ispunjavati i sljedeće uvjete:
 - i. njezino iskorištavanje diskrecijsko je pravo institucije inicijatora;
 - ii. može se iskoristiti samo ako najviše 10 % izvornog iznosa odnosnih izloženosti ostane neamortizirano;
 - iii. nije strukturirana tako da se izbjegne raspoređivanje gubitaka na pozicije kreditnog poboljšanja ili druge pozicije koje drži ulagatelj i nije ni na koji drugi način strukturirana radi pružanja kreditnog poboljšanja.
 - (h) institucija inicijator dobila je mišljenje kvalificiranog pravnog stručnjaka kojim se potvrđuje da sekuritizacija ispunjava uvjete iz točke (c) ovog stavka.
5. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o slučajevima u kojima su odlučila da potencijalno smanjenje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom nije bilo opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće osobe u skladu sa stavkom 2. te o slučajevima u kojima su institucije odlučile primjenjivati odredbe iz stavka 3.

6. EBA prati različite nadzorne prakse u vezi s priznavanjem prijenosa značajnog rizika u tradicionalnim sekuritizacijama u skladu s ovim člankom i o svojim nalazima izvješćuje Komisiju do 31. prosinca 2017. Komisija, nakon što je po potrebi uzela u obzir izvješće EBA-e, može donijeti delegirani akt kako bi pobliže odredila sljedeće stavke:
- (a) uvjete za prijenos značajnog kreditnog rizika na treće osobe u skladu sa stavcima 2., 3. i 4.;
 - (b) tumačenje „razmjernog prijenosa kreditnog rizika na treće osobe” za potrebe procjene koju provode nadležna tijela kako je predviđeno u stavku 2. predzadnjem podstavku i stavku 3.;
 - (c) zahtjeve u pogledu procjene sekuritizacijskih transakcija koju provode nadležna tijela, a u vezi s kojom inicijator traži priznavanje prijenosa značajnog kreditnog rizika na treće osobe u skladu sa stavcima 2. ili 3.

Članak 245.

Sintetska sekuritizacija

1. Institucija inicijator sintetske sekuritizacije može izračunavati iznose izloženosti ponderirane rizikom i, ako je relevantno, iznose očekivanih gubitaka u odnosu na odnosne izloženosti u skladu s člancima 251. i 252., ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:
- (a) značajan kreditni rizik prenesen je na treće osobe putem materijalne ili nematerijalne kreditne zaštite;
 - (b) institucija inicijator primjenjuje ponder rizika od 1250 % na sve sekuritizacijske pozicije koje i zadržava u toj sekuritizaciji ili te sekuritizacijske pozicije odbija od stavki redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k).

2. Smatra se da je značajan kreditni rizik prenesen u bilo kojem od sljedećih slučajeva:
- (a) ako iznosi izloženosti ponderirani rizikom za mezaninske sekuritizacijske pozicije koje institucija inicijator drži u sekuritizaciji ne premašuju 50 % iznosa izloženosti ponderiranih rizikom svih mezaninskih sekuritizacijskih pozicija koje postoje u toj sekuritizaciji;
 - (b) institucija inicijator ne drži više od 20 % vrijednosti izloženosti tranše prvoga gubitka u sekuritizaciji, pri čemu moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - i. inicijator može dokazati da vrijednost izloženosti tranše prvoga gubitka znatno premašuje konzervativnu procjenu očekivanoga gubitka po odnosnim izloženostima;
 - ii. u sekuritizaciji nema mezaninskih pozicija.

Ako potencijalno smanjenje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom koje bi institucija inicijator postigla sekuritizacijom nije opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće osobe, nadležna tijela mogu na pojedinačnoj osnovi odlučiti da se značajan kreditni rizik ne smatra prenesenim na treće osobe.

Za potrebe ovog stavka, pozicija u sekuritizaciji smatra se mezaninskom sekuritizacijskom pozicijom ako ispunjava zahtjeve propisane člankom 244. stavkom 2. zadnjim podstavkom.

3. Iznimno od stavka 2., nadležna tijela mogu institucijama inicijatorima izdati odobrenje da priznaju prijenos značajnog kreditnog rizika u vezi sa sekuritizacijom ako institucija inicijator u svakom pojedinom slučaju dokaže da je smanjenje kapitalnih zahtjeva koje inicijator postiže sekuritizacijom opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće osobe. Odobrenje se izdaje samo ako institucija ispunjava sljedeće uvjete:
- (a) institucija ima odgovarajuće politike internog upravljanja rizikom i metodologije za procjenu prijenosa rizika;
 - (b) institucija je isto tako u svakom pojedinom slučaju priznala prijenos kreditnog rizika na treće osobe za potrebe svojeg internog upravljanja rizikom i internog raspoređivanja kapitala.
4. Uz zahtjeve iz stavaka 1. do 3. moraju biti ispunjeni i sljedeći uvjeti:
- (a) transakcijska dokumentacija odražava ekonomska svojstva sekuritizacije;
 - (b) kreditna zaštita kojom je prenesen kreditni rizik u skladu je s člankom 249.;
 - (c) sekuritizacijska dokumentacija ne sadržava odredbe kojima se:
 - i. određuju značajni pragovi značajnosti ispod kojih se u slučaju kreditnog događaja kreditna zaštita ne smatra pokrenutom;
 - ii. dopušta prekid zaštite zbog pogoršanja kreditne kvalitete odnosnih izloženosti;
 - iii. od institucije inicijatora zahtijeva da izmijeni sastav odnosnih izloženosti radi poboljšanja prosječne kvalitete skupa;

- iv. instituciji povećava trošak kreditne zaštite ili prinos koji se plaća imateljima pozicija u sekuritizaciji zbog pogoršanja kreditne kvalitete odnosnog skupa;
- (d) kreditna zaštita provediva je u svim relevantnim područjima sudske nadležnosti;
- (e) ako je primjenjivo, iz sekuritizacijske dokumentacije jasno je da inicijator ili sponzor mogu kupiti ili otkupiti sekuritizacijske pozicije odnosno otkupiti, restrukturirati ili zamijeniti odnosne izloženosti iznad svojih ugovornih obveza samo ako se takvi aranžmani provode u skladu s prevladavajućim tržišnim uvjetima, a strane u njima djeluju u vlastitom interesu kao slobodne i neovisne strane (tržišni uvjeti);
- (f) ako postoji opcija kupnje s ugrađenim otkupom, ona treba ispunjavati sve sljedeće uvjete:
- i. njezino iskorištavanje diskrecijsko je pravo institucije inicijatora;
- ii. može se iskoristiti samo ako najviše 10 % izvornog iznosa odnosnih izloženosti ostane neamortizirano;
- iii. nije strukturirana tako da se izbjegne raspoređivanje gubitaka na pozicije kreditnog poboljšanja ili druge pozicije koje ulagatelji drže u sekuritizaciji i nije ni na koji drugi način strukturirana radi pružanja kreditnog poboljšanja;
- (g) institucija inicijator dobila je mišljenje kvalificiranog pravnog stručnjaka kojim se potvrđuje da sekuritizacija ispunjava uvjete iz točke (d) ovog stavka.

5. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o slučajevima u kojima su odlučila da potencijalno smanjenje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom nije bilo opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće osobe u skladu sa stavkom 2., te o slučajevima u kojima su institucije odlučile primjenjivati odredbe iz stavka 3.
6. EBA prati različite nadzorne prakse u vezi s priznavanjem prijenosa značajnog rizika u sintetskim sekuritizacijama u skladu s ovim člankom i o svojim nalazima izvješćuje Komisiju do 31. prosinca 2017. Komisija, nakon što je po potrebi uzela u obzir izvješće EBA-e, može donijeti delegirani akt kako bi pobliže odredila sljedeće stavke:
- (a) uvjete za prijenos značajnog kreditnog rizika na treće osobe u skladu sa stavcima 2., 3. i 4.;
 - (b) tumačenje „razmjernog prijenosa kreditnog rizika na treće osobe” za potrebe procjene koju provode nadležna tijela kako je predviđeno u stavku 2. predzadnjem podstavku i stavku 3.;
 - (c) zahtjeve u pogledu procjene sekuritizacijskih transakcija koju provode nadležna tijela, a u vezi s kojom inicijator traži priznavanje prijenosa značajnog kreditnog rizika na treće osobe u skladu sa stavcima 2. ili 3.

Članak 246.

Operativni zahtjevi za odredbe o prijevremenoj isplati

Ako sekuritizacija uključuje obnovljive izloženosti i prijevremenu isplatu ili slične odredbe, smatra se da je institucija inicijator značajan kreditni rizik prenijela samo ako su ispunjeni zahtjevi utvrđeni u člancima 244. i 245. te ako odredba o prijevremenoj isplati, jednom kada je primijenjena, nema sljedeće učinke:

- (a) nadređeno ili jednako potraživanje institucije na odnosne izloženosti podređuje potraživanjima drugih ulagatelja;

- (b) dodatno podređuje potraživanje institucije na odnosne izloženosti u odnosu na potraživanja drugih strana;
- (c) na drugi način povećava izloženost institucije gubitcima povezanim s odnosnim obnovljivim izloženostima.

ODJELJAK 3.
IZRAČUN IZNOSA IZLOŽENOSTI PONDERIRANIH RIZIKOM

PODODJELJAK 1.
OPĆE ODREDBE

Članak 247.
Izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom

1. Ako je institucija inicijator prenijela značajan kreditni rizik povezan s odnosnim izloženostima sekuritizacije u skladu s odjeljkom 2. i uz ispunjavanje kriterija navedenih u članku 5.a [Uredba o STS-u], ta institucija može:
 - (a) ako je riječ o tradicionalnoj sekuritizaciji, isključiti odnosne izloženosti iz svojeg izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom i, prema potrebi, iznosa očekivanih gubitaka;
 - (b) ako je riječ o sintetskoj sekuritizaciji, izračunati iznose izloženosti ponderirane rizikom i, prema potrebi, iznose očekivanih gubitaka, u odnosu na odnosne izloženosti u skladu s člancima 251. i 252.
2. Ako je institucija inicijator odlučila primijeniti stavak 1., ona izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom, kako je propisano ovim poglavljem, za pozicije koje može bitno držati u sekuritizaciji.

Ako institucija inicijator nije prenijela značajan kreditni rizik ili je odlučila da neće primijeniti stavak 1., ne treba izračunavati iznose izloženosti ponderirane rizikom za pozicije koje može imati u određenoj sekuritizaciji, već nastavlja uključivati odnosne izloženosti u izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom kao da one nisu sekuritizirane.

3. Ako postoji izloženost prema pozicijama u različitim tranšama u sekuritizaciji, izloženost prema svakoj tranši smatra se zasebnom sekuritizacijskom pozicijom. Smatra se da pružatelji kreditne zaštite za sekuritizacijske pozicije drže pozicije u sekuritizaciji. U sekuritizacijske pozicije uključene su sekuritizacijske izloženosti proizašle iz ugovora o kamatnim ili valutnim izvedenicama koje je institucija sklopila tom transakcijom.
4. Osim ako se sekuritizacijska pozicija odbija od stavki redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k), iznos izloženosti ponderiran rizikom uključuje se u ukupne iznose izloženosti ponderirane rizikom te institucije za potrebe članka 92. stavka 3.
5. Za sekuritizacijsku poziciju iznos izloženosti ponderiran rizikom izračunava se tako da se vrijednost izloženosti pozicije, izračunana na način naveden u članku 248., pomnoži s odgovarajućim ukupnim ponderom rizika.
6. Ukupni ponder rizika određuje se kao zbroj pondera rizika određenog u ovom poglavlju i dodatnog pondera rizika u skladu s člankom 270.a.

Članak 248.
Iznos izloženosti

1. Vrijednost izloženosti sekuritizacijske pozicije izračunava se na sljedeći način:
 - (a) vrijednost izloženosti bilančne sekuritizacijske pozicije jest njezina računovodstvena vrijednost koja preostaje nakon primjene relevantnih specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik na tu sekuritizacijsku poziciju u skladu s člankom 110.;
 - (b) vrijednost izloženosti izvanbilančne sekuritizacijske pozicije jest njezina nominalna vrijednost, umanjena za bilo koji primjenjivi ispravak vrijednosti za kreditni rizik u skladu s člankom 110., pomnožena s relevantnim konverzijskim faktorom propisanim u ovom stavku. Konverzijski faktor jest 100 % osim u slučaju gotovinskih predujmova. Za određivanje vrijednosti izloženosti gotovinskih predujmova konverzijski faktor od 0 % može se primijeniti na nominalni iznos bezuvjetno otkazive likvidnosne linije ako je otplata iskorištenih iznosa iz te linije nadređena u odnosu na sva druga potraživanja prema novčanim tokovima koja proizlaze iz odnosnih izloženosti, ispunjeni su uvjeti iz stavka 1. a i institucija je nadležnom tijelu dokazala da primjenjuje primjereno konzervativnu metodu za mjerenje iznosa neiskorištenog dijela;
 - (c) vrijednost izloženosti za kreditni rizik druge ugovorne strane za sekuritizacijsku poziciju koja proizlazi iz izvedenog instrumenta navedenog u Prilogu II. određuje se u skladu s poglavljem 6.;
 - (d) Institucija inicijator može od vrijednosti izloženosti sekuritizacijske pozicije na koju se primjenjuje ponder rizika od 1250 % u skladu s pododjeljkom 3. ili koja je odbijena od redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k) odbiti iznos specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik za odnosne izloženosti u skladu s člankom 110. i bilo koje nepovratne diskonte kupovne cijene povezane s takvim odnosnim izloženostima u mjeri u kojoj su smanjili regulatorni kapital.

- 1.a Kako bi se iskoristio konverzijski faktor od 0 % u skladu sa stavkom 1. točkom (b) zadnjom rečenicom, moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:
- (a) u dokumentaciji likvidnosne linije jasno su određene i ograničene okolnosti u kojima se ta linija može iskoristiti;
 - (b) linijom se nije moguće koristiti radi pružanja kreditne potpore pokrivanjem gubitaka koji su već postojali u trenutku korištenja, a to posebno uključuje i pružanje likvidnosti za izloženosti koje su u trenutku korištenja bile u statusu neispunjavanja obveza ili stjecanje imovine po cijeni većoj od fer vrijednosti;
 - (c) linijom se ne koristi za trajno ili redovito financiranje sekuritizacije;
 - (d) otplata iskorištenih iznosa iz linije nije podređena potraživanjima ulagatelja, osim ako je riječ o potraživanjima proizašlima iz ugovora o kamatnim ili valutnim izvedenicama, naknada ili sličnih plaćanja, niti podliježe otpisu ili odgodi;
 - (e) linijom se nije moguće koristiti nakon što su iscrpljena sva primjenjiva kreditna poboljšanja koja mogu koristiti likvidnosnoj liniji;
 - (f) linija sadržava odredbu kojoj je posljedica automatsko smanjenje iznosa koji se može iskoristiti, i to za iznos izloženosti koje su u statusu neispunjavanja obveza, pri čemu „status neispunjavanja obveza” ima značenje koje je određeno u poglavlju 3. ili kada je riječ o skupu sekuritiziranih izloženosti koji se sastoji od instrumenata s rejtingom, odredbu o ukidanju linije ako prosječna kvaliteta skupa padne ispod razine investicijskog ranga.

2. Ako institucija ima dvije ili više sekuritizacijskih pozicija koje se preklapaju, u izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom uključuje samo jednu od tih pozicija.

Ako se pozicije djelomično preklapaju, institucija poziciju može podijeliti na dva dijela i priznati preklapanje samo za jedan dio u skladu s prvim podstavkom. Kao alternativna mogućnost, institucija pozicije može tretirati kao da se u potpunosti preklapaju tako da, za potrebe izračuna kapitala, proširi poziciju koja rezultira višim iznosima izloženosti ponderiranim rizikom.

Institucija također može priznati preklapanje između kapitalnih zahtjeva za specifični rizik za pozicije iz knjige trgovanja i kapitalnih zahtjeva za sekuritizacijske pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje, pod uvjetom da institucija može izračunati i usporediti kapitalne zahtjeve za relevantne pozicije.

Za potrebe ovog stavka, smatra se da se dvije pozicije preklapaju ako se međusobno prebijaju na način da institucija može gubitke koji proizlaze iz jedne pozicije izbjeći izvršenjem obveza koje se zahtijevaju na osnovi druge pozicije.

3. Ako se članak 270.c odnosi na pozicije u programu ABCP, institucija može za izračun iznosa izloženosti ponderiranog rizikom za program ABCP primjenjivati ponder rizika koji je dodijeljen likvidnosnoj liniji, pod uvjetom da je 100 % ABCP-a izdanog u programu pokriveno tom likvidnosnom linijom i da je likvidnosna linija u jednakom položaju kao ABCP tako da čine preklapajuću poziciju. Ako je institucija primijenila odredbe iz ovog stavka, ona o tome obavještuje nadležna tijela. Kako bi se utvrdila pokrivenost od 100 % propisana ovim stavkom, institucija može uzeti u obzir druge likvidnosne linije u programu ABCP, pod uvjetom da s ABCP-om čine preklapajuću poziciju.

Članak 249.

Priznavanje tehnika smanjenja kreditnog rizika za sekuritizacijske pozicije

1. Institucija može priznavati materijalnu ili nematerijalnu kreditnu zaštitu u odnosu na sekuritizacijsku poziciju ako su ispunjeni zahtjevi za smanjenje kreditnog rizika utvrđeni u ovom poglavlju i poglavlju 4.
2. Priznata materijalna kreditna zaštita ograničava se na financijski kolateral koji se priznaje za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s poglavljem 2., kako je utvrđeno u poglavlju 4., dok priznavanje smanjenja kreditnog rizika podliježe ispunjavanju relevantnih zahtjeva kako su utvrđeni u poglavlju 4.

Priznata nematerijalna kreditna zaštita i priznati pružatelji nematerijalne kreditne zaštite ograničavaju se na one koji se priznaju u skladu s poglavljem 4., dok priznavanje smanjenja kreditnog rizika podliježe ispunjavanju relevantnih zahtjeva kako su utvrđeni u poglavlju 4.

3. Odstupajući od stavka 2., priznati pružatelji nematerijalne kreditne zaštite navedeni u članku 201. stavku 1. točkama (a) do (h) moraju imati kreditnu procjenu priznatog VIPKR-a koja pripada najmanje 2. stupnju kreditne kvalitete u trenutku kada je kreditna zaštita prvi put priznata i najmanje 3. stupnju kreditne kvalitete nakon toga. Zahtjevi propisani ovim podstavkom ne primjenjuju se na kvalificirane središnje druge ugovorne strane.

Institucije kojima je za izravnu izloženost prema pružatelju zaštite dopuštena primjena pristupa IRB mogu procijeniti prihvatljivost za priznavanje u skladu s prvim podstavkom na temelju jednakovrijednosti PD-a pružatelja zaštite i PD-a povezanog sa stupnjevima kreditne kvalitete iz članka 136.

4. Odstupajući od stavka 2., sekuritizacijski subjekti posebne namjene priznati su pružatelji zaštite ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
- (a) SSPN posjeduje imovinu koja se smatra priznatim financijskim kolateralom u skladu s poglavljem 4.;
 - (b) imovina iz točke (a) nije predmet potraživanja ili potencijalnih potraživanja koja su nadređena ili jednaka potraživanjima ili potencijalnim potraživanjima institucije koja dobiva nematerijalnu kreditnu zaštitu i
 - (c) ispunjeni su svi zahtjevi za priznavanje financijskoga kolaterala iz poglavlja 4.
5. Za potrebe stavka 4., iznos zaštite prilagođen za bilo kakvu valutnu i ročnu neusklađenost u skladu s odredbama poglavlja 4. (GA) ograničava se na tržišnu vrijednost te imovine prilagođenu zbog volatilnosti, a ponder rizika izloženosti prema pružatelju zaštite koji je određen na temelju standardiziranog pristupa (g) određuje se kao ponderirani prosječni ponder rizika koji bi se primjenjivao na tu imovinu kao financijski kolateral na temelju standardiziranog pristupa.
6. Ako sekuritizacijska pozicija na proporcionalnoj osnovi ostvaruje korist od potpune kreditne zaštite ili djelomične kreditne zaštite, primjenjuju se sljedeći zahtjevi:
- (a) institucija koja pruža kreditnu zaštitu izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom za sekuritizacijsku poziciju koja ostvaruje korist od kreditne zaštite u skladu s pododjeljkom 3. kao da tu poziciju drži izravno;
 - (b) institucija koja kupuje kreditnu zaštitu izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s poglavljem 4.

7. U svim slučajevima koji nisu obuhvaćeni stavkom 6. primjenjuju se sljedeći zahtjevi:
- (a) institucija koja pruža kreditnu zaštitu dio pozicije koji ostvaruje korist od kreditne zaštite tretira kao sekuritizacijsku poziciju i izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom kao da tu poziciju drži izravno u skladu s pododjeljkom 3., podložno stavcima od 8. do 10.;
 - (b) institucija koja kupuje kreditnu zaštitu izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom za zaštićenu poziciju iz točke (a) u skladu s poglavljem 4. Institucija dio sekuritizacijske pozicije koji ne ostvaruje korist od kreditne zaštite tretira kao zasebnu sekuritizacijsku poziciju i izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s pododjeljkom 3., podložno stavcima od 8. do 10.
8. Institucije koje primjenjuju pristup sekuritizaciji zasnovan na internim rejting-sustavima (SEC-IRBA) ili standardizirani pristup sekuritizaciji (SEC-SA) na temelju pododjeljka 3. određuju točku spajanja (A) i točku razdvajanja (D) zasebno za svaku poziciju izvedenu u skladu sa stavkom 7. kao da su one, u trenutku kada je transakcija započeta, izdane kao zasebne sekuritizacijske pozicije. Vrijednosti za K_{IRB} ili K_{SA} izračunavaju se uzimajući u obzir izvorni odnosni skup izloženosti sekuritizacije.

9. Institucije koje primjenjuju pristup sekuritizaciji zasnovan na eksternim rejting-sustavima (SEC-ERBA) na temelju pododjeljka 3. za izvornu sekuritizacijsku poziciju izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom za pozicije izvedene u skladu sa stavkom 7. kako slijedi:
- (a) ako je izvedena pozicija viša po nadređenosti, dodjeljuje joj se ponder rizika izvorne sekuritizacijske pozicije;
 - (b) ako je izvedena pozicija niža po nadređenosti, može joj se dodijeliti izvedeni rejting u skladu s člankom 261. stavkom 7. U tom će se slučaju parametar gustoće T izračunati samo na temelju izvedene pozicije. Ako se rejting ne može izvesti, institucija primjenjuje viši od pondera rizika proizašlih iz:
 - i. primjene standardiziranog pristupa sekuritizaciji u skladu sa stavkom 8. i pododjeljkom 3. ili
 - ii. pondera rizika izvorne sekuritizacijske pozicije na temelju pristupa sekuritizaciji zasnovanog na eksternim rejting-sustavima.
10. Izvedena pozicija niža po nadređenosti mora se tretirati kao sekuritizacijska pozicija koja nije nadređena, čak i ako se izvorna sekuritizacijska pozicija prije zaštite može smatrati nadređenom.

Članak 250.
Implicitna potpora

1. Institucija inicijator koja je prenijela značajan kreditni rizik povezan s odnosnim izloženostima sekuritizacije u skladu s odjeljkom 2. i institucija sponzor ne smiju pružati potporu za sekuritizaciju iznad njihovih ugovornih obveza, a radi smanjenja potencijalnih ili stvarnih gubitaka ulagatelja.
2. Ako je transakcija na odgovarajući način uzeta u obzir u procjeni prijenosa značajnog rizika i obje su je strane provele djelujući u vlastitom interesu kao slobodne i neovisne strane (tržišni uvjeti), ta se transakcija ne smatra potporom za potrebe stavka 1. Za te potrebe institucija provodi potpunu kreditnu provjeru transakcije i u obzir uzima najmanje sljedeće stavke:

- (a) otkupnu cijenu;
 - (b) kapital institucije i njezinu likvidnosnu poziciju prije i nakon otkupa;
 - (c) rezultate odnosnih izloženosti;
 - (d) rezultate sekuritizacijskih pozicija;
 - (e) učinak potpore na gubitke za koje se očekuje da će ih inicijator imati u odnosu na ulagatelje.
3. Institucija inicijator i institucija sponzor obavješćuju nadležno tijelo o svim transakcijama koje su sklopile u vezi sa sekuritizacijama u skladu sa stavkom 2.
4. EBA, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, donosi smjernice o tome što su tržišni uvjeti za potrebe ovog članka i u kojim slučajevima transakcija nije strukturirana za pružanje potpore.
5. Ako institucija inicijator ili institucija sponzor ne ispunjava uvjete iz stavka 1. u vezi sa sekuritizacijom, ta institucija u svoj izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom uključuje sve odnosne izloženosti te sekuritizacije kao da nisu bile sekuritizirane i objavljuje:
- (a) da je pružila potporu sekuritizaciji i time prekršila stavak 1. i
 - (b) učinak pružene potpore u smislu kapitalnih zahtjeva.

Članak 251.

Izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom koje se sekuritiziraju u sintetskoj sekuritizaciji od strane institucije inicijatora

1. Za potrebe izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom za odnosne izloženosti, institucija inicijator sintetske sekuritizacije koristi se metodologijama izračuna propisanim u ovom odjeljku prema potrebi umjesto onih propisanih u poglavlju 2. Za institucije koje iznose izloženosti ponderirane rizikom i, ako je relevantno, iznose očekivanoga gubitka u odnosu na odnosne izloženosti izračunavaju u skladu s poglavljem 3., iznos očekivanoga gubitka takvih izloženosti jest nula (0).
2. Zahtjevi iz prvog stavka primjenjuju se na cjelokupni skup izloženosti kojima se osigurava sekuritizacija. U skladu s člankom 252., institucija inicijator izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom za sve tranše u sekuritizaciji u skladu s odredbama ovog odjeljka, uključujući pozicije za koje institucija može priznati smanjenje kreditnog rizika u skladu s člankom 249. Ponder rizika koji se primjenjuje na pozicije koje imaju korist od smanjenja kreditnog rizika može se izmijeniti u skladu s poglavljem 4.

Članak 252.

Tretman ročne neusklađenosti u sintetskim sekuritizacijama

Za potrebe izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s člankom 251., bilo koja ročna neusklađenost između kreditne zaštite kojom je postignut prijenos rizika i odnosnih izloženosti izračunava se na sljedeći način:

- (a) pod dospijecom odnosnih izloženosti podrazumijeva se najduže dospijeće bilo koje od tih izloženosti, koje ne smije prelaziti pet godina. Dospijeće kreditne zaštite određuje se u skladu s poglavljem 4.;

- (b) institucija inicijator zanemaruje bilo kakvu ročnu neusklađenost pri izračunu iznosa izloženosti ponderiranih rizikom za sekuritizacijske pozicije na koje se primjenjuje ponder rizika od 1250 % u skladu s ovim odjeljkom. Za sve ostale pozicije primjenjuje se tretman ročne neusklađenosti iz poglavlja 4. u skladu sa sljedećom formulom:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*)/(T - t^*))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t)/(T - t^*))))$$

pri čemu:

RW^*	=	iznosi izloženosti ponderirani rizikom za potrebe članka 92. stavka 3. točke (a);
RW_{Ass}	=	iznosi izloženosti ponderirani rizikom za odnosne izloženosti ako nisu bile sekuritizirane, izračunani na proporcionalnoj osnovi;
RW_{SP}	=	iznosi izloženosti ponderirani rizikom izračunani u skladu s člankom 251. ako ne postoji ročna neusklađenost;
T	=	dospijeće odnosnih izloženosti izraženo u godinama;
t	=	dospijeće kreditne zaštite izraženo u godinama;
t^*	=	0, 25.

Članak 253.

Smanjenje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom

1. Ako se na sekuritizacijsku poziciju primjenjuje ponder rizika od 1250 % na temelju ovog odjeljka, institucije vrijednost izloženosti tih pozicija mogu odbiti od redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k), što je alternativa tome da poziciju uključe u svoje izračune iznosa izloženosti ponderiranih rizikom. Pritom se za izračun vrijednosti izloženosti može uzeti u obzir priznata materijalna zaštita u skladu s člankom 249.
2. Ako institucija inicijator primjenjuje alternativu navedenu u stavku 1., može od iznosa iz članka 268. oduzeti iznos odbijen u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k) kao maksimalni kapitalni zahtjev koji bi se izračunao za odnosne izloženosti kao da nisu bile sekuritizirane.

PODODJELJAK 2.
HIJERARHIJA METODA I ZAJEDNIČKI PARAMETRI

Članak 254.
Hijerarhija metoda

1. *briše se*
2. Institucije primjenjuju jednu od metoda iz pododjeljka 3. za izračunavanje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom prema sljedećoj hijerarhiji:
 - (a) institucija primjenjuje pristup sekuritizaciji temeljen na internim rejting-sustavima (SEC-IRBA) ako su ispunjeni uvjeti iz članka 258.;
 - (b) ako se pristup SEC-IRBA ne može primijeniti, institucija u pogledu pozicija s rejtingom ili pozicija na koje se u skladu s člancima 261. i 262. može primijeniti izvedeni rejting primjenjuje pristup sekuritizacije temeljen na eksternim rejting-sustavima (SEC-ERBA) ili, podložno uvjetima navedenima u članku 265. i članku 266., pristup interne procjene;
 - (c) ako se pristup SEC-ERBA ne može primijeniti, institucije primjenjuju standardizirani pristup sekuritizaciji (SEC-SA) u skladu s člancima 263. i 264.
3. Odstupajući od stavka 2. točke (b), institucije umjesto pristupa SEC-ERBA mogu primijeniti pristup SEC-SA **za sekuritizacijske pozicije koje ispunjavaju sljedeće uvjete:**
 - (a) **[...] sekuritizacijska pozicija nije ni tranša prvoga gubitka ni mezaninska sekuritizacijska pozicija kako je definirano u članku 244. stavku 2., ako se, u ove svrhe, u skladu s pristupom SEC-SA izračuna zahtjev za ponder rizika od 25 % ili niži;**
 - (b) **riječ je o STS sekuritizacijskoj poziciji i**

(c) [...] rizikom ponderirani iznosi izloženosti dobiveni primjenom pristupa SEC-ERBA **u odnosu na tu poziciju** nisu razmjerni kreditnom riziku uključenom u odnosne izloženosti te sekuritizacije. Za potrebe ove **točke** [...] „nisu razmjerni” znači da primjena pristupa SEC-ERBA dovodi do prekoračenja iznosa izloženosti ponderiranih rizikom koji bi se dobio primjenom pristupa SEC-SA za više od 25 %.

Ako institucija u skladu s ovim stavkom odluči primijeniti pristup SEC-SA, ona o tome **bez neopravdanog odlaganja** obavješćuje nadležno tijelo. [...] **P**o primitku obavijesti nadležno tijelo može od institucije zahtijevati da primijeni pristup SEC-ERBA, a u tom će slučaju o svojoj odluci instituciju obavijestiti u roku od 3 mjeseca od primitka obavijesti.

Institucija redovito provjerava je li uvjet utvrđen u stavku još uvijek ispunjen te o svojoj procjeni obavješćuje nadležno tijelo. Po primitku obavijesti nadležno tijelo može preispitati svoju procjenu.

4. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., institucije mogu primjenjivati pristup interne procjene (IAA) za izračunavanje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom u odnosu na poziciju bez rejtinga u programu ABCP u skladu s člankom 266., pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz članka 265. Ako je institucija u skladu s člankom 265. stavkom 2. dobila odobrenje te ako specifična pozicija u programu ABCP ulazi u područje primjene koje obuhvaća takvo odobrenje, institucija primjenjuje pristup interne procjene (IAA) da bi izračunala iznos izloženosti ponderiranih rizikom te pozicije.
5. Na poziciju u resekuritizaciji institucije primjenjuju pristup SEC-SA u skladu s člankom 263., uključujući izmjene iz članka 269.
6. U svim drugim slučajevima na sekuritizacijske pozicije primjenjuje se ponder rizika od 1250 %.

7. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svim zaprimljenim obavijestima i odlukama koje su donijela u skladu sa stavkom 3. EBA prati različite prakse povezane sa stavkom 3., Komisiji podnosi godišnja izvješća o svojim nalazima i donosi smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
8. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte s ciljem revidiranja prekomjernih postotaka u okviru pristupa SEC-ERBA u usporedbi s pristupom SEC-SA u smislu iznosa izloženosti ponderiranih rizikom, kako je navedeno u stavku 3., barem svake dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe. Delegiranim aktima donesenima u skladu s ovim stavkom uzimaju se u obzir izvješća iz stavka 7. Revidirani prekomjerni postoci koji su uvedeni delegiranim aktima donesenima u skladu s ovim stavkom nisu viši od 35 % i nisu niži od 15 %.

Članak 255.

Određivanje vrijednosti K_{IRB} i K_{SA}

1. Ako institucija na temelju pododjeljka 3. primjenjuje pristup SEC-IRBA, ona izračunava vrijednost K_{IRB} u skladu sa stavcima od 2. do 5.
2. Institucije određuju vrijednost K_{IRB} tako da iznose izloženosti ponderirane rizikom, koji se izračunavaju u skladu s poglavljem 3. za odnosne izloženosti, kao da nisu bile sekuritizirane, pomnože s 8 %, podijeljeno s vrijednošću izloženosti odnosnih izloženosti. K_{IRB} je izražen kao decimalni broj između 0 i 1.

3. Za potrebe izračunavanja vrijednosti K_{IRB} , iznosi izloženosti ponderirani rizikom koji bi se u skladu s poglavljem 3. izračunavali za odnosne izloženosti uključuju:
- (a) iznos očekivanih gubitaka povezanih sa svim odnosnim izloženostima sekuritizacije uključujući odnosne izloženosti sa statusom neispunjavanja obveza koje su još uvijek dio skupa u skladu s poglavljem 3.; i
 - (b) iznos neočekivanih gubitaka povezanih sa svim odnosnim izloženostima uključujući odnosne izloženosti sa statusom neispunjavanja obveza koje su u skupu u skladu s poglavljem 3.
4. Institucije mogu izračunati vrijednost K_{IRB} u odnosu na odnosne izloženosti sekuritizacije u skladu s odredbama iz poglavlja 3. za izračunavanje kapitalnih zahtjeva za otkupljena potraživanja. U tu se svrhu izloženosti prema stanovništvu tretiraju kao otkupljena potraživanja od stanovništva, a izloženosti koje nisu prema stanovništvu kao otkupljena potraživanja od trgovačkih društava.
5. Institucije zasebno izračunavaju vrijednost K_{IRB} za razrjeđivački rizik u odnosu na odnosne izloženosti sekuritizacije ako je razrjeđivački rizik za takve izloženosti značajan.
- Ako se u sekuritizaciji gubici koji proizlaze iz razrjeđivačkog i kreditnog rizika tretiraju na skupnoj osnovi, institucije združuju vrijednost K_{IRB} za razrjeđivački rizik i vrijednost K_{IRB} za kreditni rizik u jedinstveni K_{IRB} za potrebe pododjeljka 3. Postojanje jedinstvene pričuve ili prekomjerne kolateralizacije kojom se mogu pokriti gubici koji proizlaze iz razrjeđivačkog ili kreditnog rizika može se smatrati indikacijom da se ti rizici tretiraju na skupnoj osnovi.
- Ako se razrjeđivački i kreditni rizik u sekuritizaciji ne tretiraju na skupnoj osnovi, institucije mijenjaju način postupanja iz prethodnog stavka kako bi vrijednost K_{IRB} za razrjeđivački rizik i vrijednost K_{IRB} za kreditni rizik združile na razborit način.

6. Ako institucija primjenjuje pristup SEC-SA na temelju pododjeljka 3., ona izračunava vrijednost K_{SA} tako da iznose izloženosti ponderirane rizikom, koji bi se računali u skladu s poglavljem 2. za odnosne izloženosti kao da nisu bili sekuritizirane, pomnoži s 8 %, podijeljeno s vrijednošću odnosnih izloženosti. K_{SA} je izražen kao decimalni broj između 0 i 1.

Za potrebe ovog stavka, institucije izračunavaju vrijednost izloženosti odnosnih izloženosti bez netiranja posebnih ispravaka vrijednosti kredita i dodatnih vrijednosnih usklađenja u skladu s člancima 34. i 110. te ostalih smanjenja regulatornog kapitala.

7. Za potrebe stavaka od 1. do 6., ako struktura sekuritizacije uključuje primjenu SSPN-a, sve se izloženosti SSPN-a povezane sa sekuritizacijom tretiraju kao odnosne izloženosti. Ne dovodeći u pitanje prethodno navedeno, ako rizik koji proizlazi iz izloženosti SSPN-a nije značajan ili ako ne utječe na njezinu sekuritizacijsku poziciju, institucija može za potrebe izračunavanja vrijednosti K_{IRB} ili K_{SA} iz skupa odnosnih izloženosti isključiti izloženosti SSPN-a.

U slučaju materijalnih sintetskih sekuritizacija, ako kreditni rizik kolaterala podliježe raspoređivanju gubitaka u tranše, u izračunavanje vrijednosti K_{IRB} ili K_{SA} uključuje se sva materijalna dobit od izdavanja kreditnih zapisa ili drugih materijalnih obveza SSPN-a koji služe kao kolateral za otplatu sekuritizacijskih pozicija.

8. Za potrebe stavka 5. trećeg podstavka, EBA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 o primjerenim metodama kombiniranja vrijednosti K_{IRB} za razrjeđivački rizik i vrijednosti K_{IRB} za kreditni rizik ako se ti rizici u sekuritizaciji ne tretiraju na skupnoj osnovi.

9. EBA izrađuje nacrt regulatornih standarda kako bi što detaljnije utvrdila uvjete koji će institucijama omogućiti da izračunaju K_{IRB} za odnosne skupove sekuritizacije u skladu sa stavkom 4., posebno s obzirom na:

- (a) unutarnju kreditnu politiku i modele za izračun vrijednosti K_{IRB} za sekuritizacije;
- (b) primjenu različitih faktora rizika na odnosni skup kako bi se procijenili PD i LGD; i
- (c) zahtjeve povezane s dubinskom analizom s ciljem praćenja aktivnosti i politika prodavatelja potraživanja.

EBA Komisiji podnosi navedeni nacrt regulatornih standarda u roku od jedne godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s postupkom propisanim člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 256.

Određivanje točke spajanja (A) i točke razdvajanja (D)

1. Za potrebe pododjeljka 3., institucije određuju da je točka spajanja (A) jednaka pragu pri kojemu se gubici u skupu odnosnih izloženosti počinju raspoređivati na relevantne sekuritizacijske pozicije.

Točka spajanja (A) izražena je kao decimalni broj između 0 i 1, koji je jednak omjeru:

- (a) iskorištenih iznosa iz skupa odnosnih izloženosti u sekuritizaciji umanjenih za iskorištene iznose svih tranši čiji je rang viši ili jednak rangu tranše s relevantnom sekuritizacijskom pozicijom i
- (b) iskorištenih iznosa svih odnosnih izloženosti u sekuritizaciji.

2. Za potrebe pododjeljka 3., institucije određuju da je točka razdvajanja (D) jednaka pragu pri kojemu bi gubici u skupu odnosnih izloženosti kod tranše s relevantnom sekuritizacijskom pozicijom doveli do potpunog gubitka glavnice.

Točka razdvajanja (D) izražena je kao decimalni broj između 0 i 1, koji je jednak omjeru:

- (a) iskorištenih iznosa iz skupa odnosnih izloženosti u sekuritizaciji umanjenih za iskorištene iznose svih tranši čiji je rang viši od ranga tranše s relevantnom sekuritizacijskom pozicijom i
- (b) iskorištenih iznosa svih odnosnih izloženosti u sekuritizaciji.

3. Za potrebe stavaka 1. i 2., institucije prekomjernu kolateralizaciju i materijalne račune pričuva tretiraju kao tranše, a imovinu koja sadržava takve račune pričuva kao odnosne izloženosti.

4. Za potrebe stavaka 1. i 2., institucije ne uzimaju u obzir nematerijalne račune pričuva i imovinu koja ne nudi kreditno poboljšanje, kao što je ona koja nudi samo likvidnosnu potporu, valutne ili kamatne ugovore o razmjeni te račune gotovinskih kolaterala povezane s tim pozicijama u sekuritizaciji. Za materijalne račune pričuva i imovinu koja omogućuje kreditno poboljšanje, institucija kao sekuritizacijske pozicije tretira samo one dijelove računa ili imovine koji pokrivaju gubitke.
5. Kada dvije ili više pozicije iste transakcije imaju različita dospijeća, ali na proporcionalnoj osnovi dijele gubitke, izračun točaka spajanja (A) i točaka razdvajanja (D) trebao bi se temeljiti na ukupnim iskorištenim iznosima tih pozicija te su točke spajanja (A) i točke razdvajanja (D) koje iz toga proizlaze jednake.

Članak 257.

Određivanje dospijeća tranše (M_T)

1. Za potrebe pododjeljka 3. i podložno stavku 3., institucije mogu odrediti dospijeće tranše (M_T) kao:

- (a) izloženošću ponderirano prosječno dospijeće ugovornih plaćanja koja su dospjela u okviru tranše u skladu sa sljedećom formulom:

$$M_T = \sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

gdje CF_t označava sva ugovorena plaćanja (glavnica, kamate i naknade) koje je dužnik obvezan platiti u razdoblju t ; ili

- (b) konačno ugovoreno dospijeće tranše u skladu sa sljedećom formulom:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80 \%,$$

pri čemu M_L označava konačno ugovoreno dospijeće tranše.

2. *briše se*
3. Za potrebe stavaka 1. i 2., određivanje dospijeća tranše (M_T) u svakom je slučaju uvjetovano donjom granicom od jedne godine i gornjom granicom od pet godina.
4. Ako instituciji prijeti rizik od toga da odnosne izloženosti na temelju ugovora rezultiraju gubicima, institucije određuju dospijeće sekuritizacijske pozicije uzimajući u obzir najdulje dospijeće takvih odnosnih izloženosti. U slučaju obnovljivih izloženosti primjenjuje se najdulje moguće ugovorno dospijeće izloženosti koje bi se moglo dodati u razdoblju obnove.

PODODJELJAK 3.
METODE ZA IZRAČUNAVANJE IZNOSA IZLOŽENOSTI PONDERIRANIH RIZIKOM

Članak 258.

Uvjeti za primjenu pristupa temeljenog na internim rejting-sustavima (SEC-IRBA)

1. Institucije primjenjuju pristup SEC-IRBA za izračunavanje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom u odnosu na sekuritizacijsku poziciju ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) pozicija je osigurana IRB skupom ili mješovitim skupom uz uvjet da u potonjem slučaju institucija može izračunati K_{IRB} u skladu s odjeljkom 3. za iznos odnosne izloženosti ponderirane rizikom od minimalno 95 %;
 - (b) institucija ima dovoljno dostupnih informacija o odnosnim izloženostima sekuritizacije kako bi mogla izračunati K_{IRB} ; i
 - (c) institucija nije izgubila mogućnost primjene pristupa SEC-IRBA u pogledu određene sekuritizacijske pozicije u skladu sa stavkom 2.
2. Nadležna tijela mogu u pojedinim slučajevima zabraniti primjenu pristupa SEC-IRBA ako je riječ o sekuritizacijama s vrlo složenim ili riskantnim značajkama. Za potrebe navedenog, sljedeće se značajke mogu smatrati vrlo složenima ili riskantnima:
 - (a) poboljšanje kredita koje se može narušiti zbog razloga koji nisu gubitci portfelja;
 - (b) skupovi odnosnih izloženosti s visokim stupnjem unutarnje korelacije kao rezultat koncentriranih izloženosti prema pojedinim sektorima ili geografskim područjima;
 - (c) transakcije u kojima je otplata sekuritizacijskih pozicija u velikoj mjeri ovisna o činiteljima rizika koji se ne odražavaju u vrijednosti K_{IRB} ;
 - (d) vrlo složeno raspoređivanje gubitaka u tranše.

Članak 259.

Izračunavanje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s pristupom SEC-IRBA

1. U skladu s pristupom SEC-IRBA, iznos izloženosti ponderiran rizikom za sekuritizacijsku poziciju izračunava se množenjem vrijednosti izloženosti pozicije izračunane u skladu s člankom 248. s primjenjivim ponderom rizika koji se određuje kako slijedi, a ni u kojem slučaju ne može biti niži od 15 %:

$$RW = 1250 \% \quad \text{ako je } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \quad \text{ako je } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{ako je } A < K_{IRB} < D$$

pri čemu:

K_{IRB} označava kapitalni zahtjev skupa odnosnih izloženosti kako je definirano u članku 255.

D označava točku razdvajanja kako je određeno u skladu s člankom 256.

A označava točku spajanja kako je određeno u skladu s člankom 256.

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

pri čemu:

$$a = -(1 / (p \cdot K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \text{maks. } (A - K_{IRB}; 0)$$

pri čemu:

$$p = \text{maks. } [0,3; (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

pri čemu:

N označava efektivan broj izloženosti u skupu odnosnih izloženosti, a izračunava se u skladu sa stavkom 4.

LGD označava prosječni, visinom izloženosti ponderiran gubitak zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza u skupu odnosnih izloženosti, a izračunava se u skladu sa stavkom 5.

M_T označava dospijeće tranše kako je određeno u skladu s člankom 257.

Parametri A , B , C , D i E određuju se u skladu sa sljedećom referentnom tablicom:

		A	B	C	D	E
Koja nije prema stanovništvu	Nadređeni, granularni ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Nadređeni, negranularni ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Nenadređeni, granularni ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Nenadređeni, negranularni ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Koja je prema stanovništvu	Nadređeni	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Nenadređeni	0	0	-5,78	0,55	0,27

2. Ako odnosni IRB skup sadržava i izloženosti prema stanovništvu i izloženosti koje nisu prema stanovništvu, skup se dijeli na jedan podskup prema stanovništvu i jedan podskup koji nije prema stanovništvu te se za svaki od njih procjenjuje poseban p-parametar (i odgovarajući ulazni parametri N , K_{IRB} i LGD). Potom se na temelju p-parametara svakog podskupa i nominalne količine izloženosti u svakom podskupu izračunava ponderirani prosječni p-parametar za transakciju.

3. Ako institucija primjenjuje pristup SEC-IRBA na mješoviti skup, p-parametar se izračunava na temelju odnosnih izloženosti na koje se isključivo primjenjuje pristup IRB. Za te se potrebe odnosne izloženosti na koje se primjenjuje standardizirani pristup ne uzimaju u obzir.
4. Efektivni broj izloženosti (N) izračunava se na sljedeći način:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

pri čemu EAD_i označava izloženost pri neispunjavanju obveza povezanu s i-tim instrumentom u skupu.

Višestruke izloženosti prema istom dužniku konsolidiraju se i tretiraju kao jedna izloženost.

5. Izloženošću ponderirani prosječni LGD izračunava se na sljedeći način:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

pri čemu LGD_i označava prosječni LGD povezan sa svim izloženostima prema i-tom dužniku.

Ako se kreditni i razrjeđivački rizik otkupljenih potraživanja u sekuritizaciji tretiraju na skupnoj osnovi, ulazni parametar LGD konstruira se kao ponderirani prosjek LGD-a za kreditni rizik i stopostotni LGD za razrjeđivački rizik. Ponderi su pojedinačni kapitalni zahtjevi pristupa IRB za kreditni rizik i razrjeđivački rizik. U tu se svrhu postojanje jedinstvene pričuve ili prekomjerne kolateralizacije kojom se mogu pokriti gubici koji proizlaze iz kreditnog rizika ili rizika od nastanka statusa neispunjavanja obveza može smatrati indikacijom da se tim rizicima upravlja na skupnoj osnovi.

6. Ako izloženosti ponderirani udio najveće odnosno izloženosti u skupu (C_1) ne premašuje 3 %, institucije za izračun vrijednosti N i izloženosti ponderiranih prosječnih LGD-ova mogu primjenjivati sljedeću pojednostavljenu metodu. Izražava se kao vrijednost između 0 i 1:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

LGD = 0,50

pri čemu

C_m označava izloženosti ponderiran udio u zbroju najvećih m izloženosti. Izražava se kao vrijednost između 0 i 1; i

m određuje institucija.

Ako je dostupna samo vrijednost C_1 i ako taj iznos nije veći od 0,03, institucija može odrediti da LGD bude 0,50, a N $1/C_1$.

7. Ako je pozicija osigurana mješovitim skupom koji ispunjava uvjete iz članka 258. stavka 1. točke (a), institucija izračunava kapitalni zahtjev za odnosni skup izloženosti kao:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

pri čemu

d označava udio iznosa izloženosti odnosnih izloženosti za koje banka može izračunati K_{IRB} s obzirom na iznos izloženosti svih odnosnih izloženosti; d se mjeri kao vrijednost između 0 i 1; i

K_{IRB} i K_{SA} definirani su člankom 255.

8. Ako institucija ima sekuritizacijsku poziciju u obliku zaštite od tržišnog rizika, kao što je transakcija kamatnim ili valutnim izvedenicama, ona toj transakciji izvedenicama može pripisati izvedeni ponder rizika ekvivalentan ponderu rizika referentne pozicije koji je izračunan u skladu s ovim člankom.

Za potrebe prvog pododjeljka, referentna pozicija jest pozicija koja je u svakom smislu *pari passu* izvedenici ili, u nedostatku takve *pari passu* pozicije, pozicija koja je transakciji izvedenicama neposredno podređena.

Članak 260.

Tretman STS sekuritizacija u skladu s pristupom SEC-IRBA

U skladu s pristupom SEC-IRBA, ponder rizika za poziciju u STS sekuritizaciji izračunava se u skladu s člankom 259. uz sljedeće izmjene:

donja granica pondera rizika za nadređene sekuritizacijske pozicije = 10 %

$$p = \text{maks. } [0.3; 0.5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{\text{IRB}} + D \cdot \text{LGD} + E \cdot M_T)]$$

Članak 261.

Izračunavanje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s pristupom temeljenom na eksternim rejting-sustavima (pristup SEC-ERBA)

1. U skladu s pristupom SEC-ERBA, rizikom ponderirani iznos izloženosti za sekuritizacijsku poziciju izračunava se množenjem vrijednosti izloženosti pozicije, izračunane u skladu s člankom 248., s primjenjivim ponderom rizika u skladu s ovim člankom.
2. Za izloženosti s kratkoročnim kreditnim procjenama ili ako se rejting temeljen na kratkoročnoj kreditnoj procjeni može izvesti u skladu sa stavkom 7., primjenjuju se sljedeći ponderi rizika:

Tablica 1.

Stupanj kreditne kvalitete	1	2	3	<i>Svi drugi rejtinzi</i>
Ponder rizika	15 %	50 %	100 %	1250 %

3. Za izloženosti s dugoročnim kreditnim procjenama ili ako se rejting temeljen na dugoročnoj kreditnoj procjeni može izvesti u skladu sa stavkom 7., primjenjuju se ponderi rizika iz tablice 2., prema potrebi korigirani za dospijeće tranše (M_T) u skladu s člankom 257. i stavkom 4. te, u slučaju nenadređenih tranši, za gustoću tranše u skladu sa stavkom 5.

Tablica 2.

Stupanj kreditne kvalitete	Nadređena tranša		Nenadređena (rijetka) tranša	
	<i>Dospijeće tranše (M_T)</i>		<i>Dospijeće tranše (M_T)</i>	
	<i>1 godina</i>	<i>5 godina</i>	<i>1 godina</i>	<i>5 godina</i>
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1050 %	1050 %
16	380 %	420 %	1130 %	1130 %
17	460 %	505 %	1250 %	1250 %
Svi ostali	1250 %	1250 %	1250 %	1250 %

4. Za određivanje pondera rizika za tranše s dospijećem između jedne i pet godina institucije primjenjuju linearnu interpolaciju između pondera rizika koji se primjenjuju na dospijeće od jedne i pet godina u skladu s tablicom 2.

5. Za utvrđivanje gustoće tranše institucije ponder rizika za nenadređene tranše računaju kako slijedi:

$$RW = [RW \text{ nakon korekcije za dospijeće u skladu sa stavkom 4.}] \cdot [1 - \min.(T; 50 \%)]$$

pri čemu je

$$T = \text{gustoća tranše izračunana kao } D - A$$

pri čemu

D označava točku razdvajanja kako je određeno u skladu s člankom 256.

A označava točku spajanja kako je određeno u skladu s člankom 256.

6. Ponderi rizika za nenadređene tranše koji proizlazi iz stavaka 3. do 5. ne smiju biti niži od 15 %. Osim toga, tako izračunani ponderi rizika ne smiju biti niži od pondera rizika koji odgovara hipotetskoj nadređenoj tranši iste sekuritizacije s istom kreditnom procjenom i istim dospijećem.
7. Za potrebe primjene izvedenih rejtinga, institucije poziciji bez rejtinga pripisuju izvedeni rejting ekvivalentan kreditnoj procjeni referentne pozicije s rejtingom koja ispunjava sve sljedeće uvjete:
- (a) referentna pozicija u svakom smislu ima rang jednak rangu sekuritizacijske pozicije bez rejtinga ili, u nedostatku pozicije jednakog ranga, referentna pozicija neposredno je podređena poziciji bez rejtinga;
 - (b) referentna pozicija nema koristi od jamstava trećih strana niti drugih kreditnih poboljšanja koji nisu dostupni pozicijama bez rejtinga;
 - (c) dospijeće referentne pozicije jednako je dospijeću dotičnih pozicija bez rejtinga ili duže;
 - (d) izvedeni rejtingi redovito se ažuriraju kako bi odražavali sve eventualne promjene u kreditnoj procjeni referentne pozicije.

8. Ako institucija ima sekuritizacijsku poziciju u obliku zaštite od tržišnog rizika, kao što je transakcija kamatnim ili valutnim izvedenicama, ona toj transakciji izvedenicama može pripisati izvedeni ponder rizika ekvivalentan ponderu rizika referentne pozicije koji je izračunan u skladu s ovim člankom.

Za potrebe prvog pododjeljka, referentna pozicija jest pozicija koja je u svakom smislu *pari passu* izvedenici ili, u nedostatku takve *pari passu* pozicije, pozicija koja je transakciji izvedenicama neposredno podređena.

Članak 262.

Tretman STS sekuritizacija u skladu s pristupom SEC-ERBA

1. U skladu s pristupom SEC-ERBA, ponder rizika za poziciju u STS sekuritizaciji izračunava se u skladu s člankom 261. uz izmjene utvrđene ovim člankom:
2. Za izloženosti s kratkoročnim kreditnim procjenama ili ako rejting temeljen na kratkoročnoj kreditnoj procjeni može biti izveden u skladu s člankom 261. stavkom 7., primjenjuju se sljedeći ponderi rizika:

Tablica 3.

Stupanj kreditne kvalitete	1	2	3	Svi drugi rejtinzi
Ponder rizika	10 %	35 %	70 %	1250 %

3. Za izloženosti s dugoročnim kreditnim procjenama ili ako rejting temeljen na dugoročnoj kreditnoj procjeni može biti izveden u skladu s člankom 261. stavkom 7., ponderi rizika određuju se u skladu s tablicom 4. korigirani za dospijeće tranše (M_T) u skladu s člankom 257. i člankom 261. stavkom 4. te, u slučaju nenadređenih tranši, za gustoću tranše u skladu s člankom 261. stavkom 5.:

Tablica 4.

Stupanj kreditne kvalitete	Nadređena tranša		Nenadređena (rijetka) tranša	
	<i>Dospijeće tranše (M_T)</i>		<i>Dospijeće tranše (M_T)</i>	
	<i>1 godina</i>	<i>5 godina</i>	<i>1 godina</i>	<i>5 godina</i>
1	10 %	15 %	15 %	50 %
2	10 %	20 %	15 %	55 %
3	15 %	25 %	20 %	75 %
4	20 %	30 %	25 %	90 %
5	25 %	35 %	40 %	105 %
6	35 %	45 %	55 %	120 %
7	40 %	45 %	80 %	140 %
8	55 %	65 %	120 %	185 %
9	65 %	75 %	155 %	220 %
10	85 %	100 %	235 %	300 %
11	105 %	120 %	355 %	440 %
12	120 %	135 %	470 %	580 %
13	150 %	170 %	570 %	650 %
14	210 %	235 %	755 %	800 %
15	260 %	285 %	880 %	880 %
16	320 %	355 %	950 %	950 %
17	395 %	430 %	1250 %	1250 %
Svi ostali	1250 %	1250 %	1250 %	1250 %

Članak 263.

Izračunavanje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom u skladu sa standardiziranim pristupom (SEC-SA)

1. U skladu s pristupom SEC-SA, rizikom ponderiran iznos izloženosti za poziciju u sekuritizaciji izračunava se množenjem vrijednosti izloženosti pozicije, izračunane u skladu s člankom 248., s primjenjivim ponderom rizika koji se određuje kako slijedi, i ni u kojem slučaju ne može biti niži od 15 %:

$$RW = 1250 \% \quad \text{ako je } D \leq K_A$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{ako je } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] \quad \text{ako je } A < K_A < D$$

pri čemu:

D označava točku razdvajanja kako je određeno u skladu s člankom 256.

A označava točku spajanja kako je određeno u skladu s člankom 256.

K_A je parametar koji se izračunava u skladu sa stavkom 2.

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

pri čemu:

$$a = -(1 / (p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max. (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ za sekuritizacijsku izloženost koja nije resekuritizacijska izloženost

2. Za potrebe stavka 1., K_A se izračunava kako slijedi:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

pri čemu:

K_{SA} označava kapitalni zahtjev skupa odnosnih izloženosti kako je definirano u članku 255.

W je omjer zbroja:

- (a) nominalnog iznosa odnosnih izloženosti sa statusom neispunjavanja obveza i
- (b) nominalnog iznosa svih odnosnih izloženosti. U tu svrhu izloženost sa statusom neispunjavanja obveza znači odnosna izloženost koja je: i. dospjela prije 90 dana ili duže; ii. podliježe postupku u slučaju stečaja ili nesolventnosti; iii. podliježe ovrsi ili sličnom postupku; ili iv. ima status neispunjavanja obveze u skladu sa sekuritizacijskom dokumentacijom.

Ako institucija nema informacije o statusu za 5 % ili manje odnosnih izloženosti u skupu u smislu dospjelih nenaplaćenih potraživanja, ona može primjenjivati pristup SEC-SA uz sljedeću korekciju pri izračunavanju K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where w known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Ako institucija nema informacije o statusu za više od 5 % odnosnih izloženosti u skupu, na poziciju u sekuritizaciji primjenjuje se ponder rizika od 1250 %.

3. Ako institucija ima sekuritizacijsku poziciju u obliku zaštite od tržišnog rizika, kao što je transakcija kamatnim ili valutnim izvedenicama, ona toj transakciji izvedenicama može pripisati izvedeni ponder rizika ekvivalentan ponderu rizika referentne pozicije koji je izračunan u skladu s ovim člankom.

Za potrebe ovog pododjeljka, referentna pozicija jest pozicija koja je u svakom smislu *pari passu* izvedenici ili, u nedostatku takve *pari passu* pozicije, pozicija koja je transakciji izvedenicama neposredno podređena.

Članak 264.

Tretman STS sekuritizacija u skladu s pristupom SEC-SA

U skladu s pristupom SEC-SA, ponder rizika za poziciju u STS sekuritizaciji izračunava se u skladu s člankom 263. uz sljedeće izmjene:

donja granica pondera rizika za nadređene sekuritizacijske pozicije = 10 %

$p = 0,5$

Članak 265.

Opseg i operativni zahtjevi za pristup interne procjene (IAA)

1. Iznose izloženosti ponderirane rizikom za pozicije bez rejtinga u programima ABCP institucije u okviru pristupa interne procjene mogu izračunavati u skladu s člankom 266. ako im to odobre njihova nadležna tijela u skladu sa stavkom 2. Ako je institucija u skladu s člankom 265. stavkom 2. dobila odobrenje te ako specifična pozicija u programu ABCP ulazi u područje primjene koje obuhvaća takvo odobrenje, institucija primjenjuje pristup interne procjene (IAA) da bi izračunala iznos izloženosti ponderiranih rizikom te pozicije.
2. Nadležna tijela institucijama odobravaju primjenu pristupa interne procjene na jasno definirano područje primjene ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) sve pozicije u komercijalnom zapisu izdanom u programu ABCP jesu pozicije s rejtingom;
 - (b) interna procjena kreditne kvalitete pozicije odražava javno dostupnu metodologiju procjene jedne ili više vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika (VIPKR) za potrebe dodjeljivanja rejtinga sekuritizacijskim pozicijama ili odnosnim izloženostima iste vrste;

- (ba) komercijalni zapis izdan u programu ABCP uglavnom je izdan ulagačima treće strane;
- (c) proces interne procjene institucije mora biti barem jednako konzervativan kao javno dostupne procjene onih VIPKR-ova koji su dodijelili vanjski rejting komercijalnom zapisu izdanom u programu ABCP, posebno u pogledu čimbenika stresa i drugih relevantnih kvantitativnih elemenata;
- (d) metodologija interne procjene institucije uzima u obzir sve relevantne javno dostupne metodologije dodjeljivanja rejtinga VIPKR-ova koji dodjeljuju rejting komercijalnom zapisu programa ABCP te primjenjuje razrede rejtinga koji odgovaraju kreditnim procjenama VIPKR-ova. Institucije u svoje interne evidencije uključuju objašnjenje u kojem opisuju način na koji su zahtjevi iz ove točke ispunjeni i to objašnjenje redovito ažuriraju;
- (e) institucija primjenjuje metodologiju interne procjene za potrebe internog upravljanja rizicima, uključujući procese donošenja odluka, upravljanja informacijama i internog raspoređivanja kapitala;
- (f) unutarnji ili vanjski revizori, VIPKR ili institucijske službe za internu provjeru kredita ili za upravljanje rizicima obavljaju redovite provjere procesa interne procjene i kvalitete internih procjena kreditne kvalitete izloženosti institucije prema programu ABCP;
- (g) institucija prati učinkovitost svojih internih rejtinga tijekom vremena da bi procijenila učinkovitost svoje metodologije interne procjene i, prema potrebi, prilagođava tu metodologiju u slučaju da rezultati izloženosti kontinuirano odstupaju od onih na koje upućuju interni rejtingi;

- (h) program ABCP uključuje standarde ponude odnosno prodaje dužničkih ili vlasničkih instrumenata te upravljanja obvezama u obliku smjernica za rukovoditelja programa barem o sljedećem:
- i. kriteriji prihvatljivosti imovine, podložno točki i.;
 - ii. vrste i novčana vrijednost izloženosti koje proizlaze iz osiguranja likvidnosnih linija i kreditnih poboljšanja;
 - iii. distribucija gubitaka među sekuritizacijskim pozicijama u programu ABCP;
 - iv. pravna i ekonomska izdvojenost prenesene imovine od subjekta koji tu imovinu prodaje;
- i. kriterijima prihvatljivosti imovine u programu ABCP osigurava se barem sljedeće:
- i. isključenje kupnje imovine koja dulje vrijeme ima status dospjele nenaplaćene ili status neispunjavanja obveza;
 - ii. ograničenje prevelike koncentracije na pojedinačnog dužnika ili zemljopisno područje;
 - iii. ograničenje roka dospijeca imovine koja se kupuje;
- (j) provodi se analiza kreditnog rizika prodavatelja imovine i njegov poslovni profil, uključujući barem procjenu prodavateljevih:
- i. prošlih i očekivanih budućih financijskih rezultata;
 - ii. trenutačne tržišne pozicije i očekivane buduće konkurentnosti;
 - iii. financijske poluge, novčanog toka, pokrića kamata i rejtinga duga;
 - iv. standarda pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje dužničkih ili vlasničkih instrumenata uz obvezu otkupa, sposobnosti servisiranja i procesa naplate;

- (k) program ABCP uključuje politike i procese naplate koji uzimaju u obzir operativnu sposobnost i kreditnu kvalitetu serviseru te raspolaže funkcijama za ublažavanje rizika povezanih s učinkovitošću prodavatelja i opslužitelja. Za potrebe ove točke, rizici povezani s učinkovitošću mogu se ublažiti s pomoću pokretača temeljenih na trenutačnoj kreditnoj kvaliteti prodavatelja ili serviseru kako bi se u slučaju nastanka statusa neispunjavanja obveza spriječilo miješanje prodavateljevih i opslužiteljevih sredstava;
- (l) pri ukupnoj procjeni gubitka na skupu imovine koji se može kupiti u okviru programa ABCP uzimaju se u obzir svi potencijalni izvori rizika, kao što su kreditni i razrjeđivački rizik;
- (m) ako je opseg kreditnog poboljšanja koji pruža prodavatelj određen samo prema gubicima na osnovi kredita i ako je razrjeđivački rizik za taj skup imovine značajan, program ABCP sadržava zasebnu rezervu za razrjeđivački rizik;
- (n) pri određivanju potrebne razine poboljšanja u programu ABCP u obzir se uzimaju višegodišnje povijesne informacije, uključujući gubitke, dospelja nenaplaćena potraživanja, umanjena realne vrijednosti potraživanja nastala zbog razrjeđivačkog rizika i koeficijent obrtaja potraživanja;
- (o) u slučaju kupnje izloženosti program ABCP uključuje funkcije koje služe ublažavanju potencijalnog pogoršanja kreditne kvalitete odnosnog portfelja. Te funkcije mogu uključivati pokretače likvidacije karakteristične za skup izloženosti;
- (p) institucija procjenjuje obilježja odnosnog skupa imovine, kao što je npr. njegova ponderirana prosječna kreditna ocjena, i identificira sve koncentracije na pojedinačnog dužnika ili zemljopisno područje te granularnost skupa imovine.

3. Ako reviziju iz stavka 2. točke (f) provode institucijske službe za unutarnju reviziju, provjeru kredita ili upravljanje rizicima, te službe moraju biti neovisne od unutarnjih službi institucije koje su u okviru programa ABCP zadužene za odnose s poduzećima i klijentima.

4. Institucije kojima je izdano odobrenje za primjenu pristupa IAA ne smiju na pozicije obuhvaćene područjem primjene tog pristupa primjenjivati druge metode, osim ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
- (a) institucija je dokazala nadležnom tijelu da za to ima opravdane razloge;
 - (b) institucija je dobila prethodno odobrenje nadležnog tijela.

Članak 266.

Izračunavanje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s pristupom IAA

1. U skladu s pristupom IAA institucija, na temelju svoje interne procjene, poziciji bez rejtinga u okviru programa ABCP dodjeljuje jedan od razreda rejtinga utvrđenih u članku 265. stavku 2. točki (d). Poziciji se dodjeljuje izvedeni rejting koji je jednak kreditnim procjenama koje odgovaraju tom razredu rejtinga u skladu s člankom 265. stavkom 2. točkom (d).
2. Rejting izveden u skladu sa stavkom 1. mora biti barem na razini investicijskog rejtinga u trenutku kada je dodijeljen ili bolji, a VIPKR će ga za potrebe izračunavanja iznosa izloženosti ponderiranih rizikom smatrati prihvatljivom kreditnom procjenom u skladu s člankom 261. ili člankom 262., ovisno o tome koji se primjenjuje.

PODODJELJAK 4.
GORNJE GRANICE ZA SEKURITIZACIJSKE POZICIJE

Članak 267.

Maksimalni ponder rizika za nadređene sekuritizacijske pozicije: pristup transparentnog pregleda

1. Institucija koja u svakom trenutku poznaje sastav odnosnih izloženosti može nadređenoj sekuritizacijskoj poziciji dodijeliti maksimalni ponder rizika jednak izloženošću ponderiranom prosječnom ponderu rizika koji bi se primjenjivao na odnosne izloženosti da one nisu bile sekuritizirane.
2. U slučaju skupova odnosnih izloženosti, ako institucija primjenjuje isključivo standardizirani pristup ili pristup IRB, maksimalni ponder rizika nadređene sekuritizacijske pozicije jednak je izloženošću ponderiranom prosječnom ponderu rizika koji bi se primjenjivao na odnosne izloženosti, u skladu s poglavljem 2. ili poglavljem 3., kakve bi bile da nisu bile sekuritizirane.

U slučaju mješovitih skupova maksimalni ponder rizika izračunava se na sljedeći način:

- (a) ako institucija primjenjuje pristup SEC-IRBA, dijelu odnosnog skupa na koji se primjenjuje standardizirani pristup pripisuje se odgovarajući ponder rizika standardiziranog pristupa, dok se dijelu odnosnog skupa na koji se primjenjuje pristup IRB pripisuje odgovarajući ponder rizika pristupa IRB;
 - (b) ako institucija primjenjuje pristup SEC-SA ili pristup SEC-ERBA, maksimalni ponder rizika za nadređene sekuritizacijske pozicije jednak je ponderiranom prosječnom ponderu rizika odnosnih izloženosti karakterističnom za standardizirani pristup.
3. Za potrebe ovog članka, ponder rizika koji bi se primjenjivao u skladu s pristupom IRB, na temelju poglavlja 3., jednak je omjeru:
 - (a) očekivanih gubitaka pomnoženih s 12,5 i
 - (b) vrijednosti izloženosti odnosnih izloženosti.

4. Ako maksimalni ponder rizika izračunan u skladu sa stavkom 1. bude manji od minimalnih pondera rizika iz članaka od 259. do 264., ovisno o tome koji se primjenjuje, umjesto njih se primjenjuje taj ponder rizika.

Članak 268.

Maksimalni kapitalni zahtjevi

1. Institucija inicijator, institucija sponzor ili druga institucija koja primjenjuje pristup SEC-IRBA ili institucija inicijator ili institucija sponzor koja primjenjuje pristup SEC-ERBA ili pristup SEC-SA može na sekuritizacijsku poziciju koju drži primjenjivati maksimalni kapitalni zahtjev jednak kapitalnim zahtjevima koji bi se dobili izračunom u skladu s poglavljem 2. ili 3. za odnosne izloženosti kakve bi bile da nisu bile sekuritizirane. Za potrebe ovog članka, kapitalni zahtjev pristupa IRB jednak je zbroju iznosa očekivanih gubitaka pridružen izloženostima koje su izračunane u skladu s poglavljem 3. i iznosa neočekivanih gubitaka, pomnoženom s faktorom 1,06.
2. U slučaju mješovitih skupova, maksimalni kapitalni zahtjev određuje se tako da se izračuna izloženošću ponderirani prosječni iznos kapitalnih zahtjeva za dio odnosnih izloženosti na koji se primjenjuje pristup IRB i za dio na koji se primjenjuje standardizirani pristup u skladu sa stavkom 1.

3. Maksimalni kapitalni zahtjev dobiva se množenjem iznosa izračunanog u skladu sa stavkom 1. ili 2. s najvećim omjerom udjela koji institucija drži u relevantnoj tranši (V)., izraženom kao postotak i izračunanom na sljedeći način:
- (a) za instituciju koja ima jednu ili više sekuritizacijskih pozicija u jednoj tranši, V je jednak omjeru nominalnog iznosa sekuritizacijskih pozicija koje institucija drži u toj tranši i nominalnog iznosa tranše;
 - (b) za instituciju koja ima sekuritizacijske pozicije u različitim tranšama, V je jednak maksimalnom omjeru udjela po tranši. Za potrebe toga, omjer udjela za svaku od tranši izračunava se u skladu s točkom (a).
4. Ako se maksimalni kapitalni zahtjev za sekuritizacijsku poziciju računa u skladu s ovim člankom, cijeli iznos svakog dobitka od prodaje i samo kamatnih stripova za poboljšanje kredita koji proizlazi iz sekuritizacijske transakcije oduzima se od redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k).

PODODJELJAK 5.

RAZNE ODREDBE

Članak 269.

Resekuritizacije

1. Na poziciju u resekuritizaciji institucije primjenjuju pristup SEC-SA u skladu s člankom 263. uz sljedeće izmjene:
 - (a) $W = 0$ za sve izloženosti prema sekuritizacijskoj tranši unutar odnosnog skupa izloženosti;
 - (b) $p = 1,5$;
 - (c) dobiveni ponder rizika ne smije biti manji od 100 %.
2. K_{SA} za odnosne sekuritizirane izloženosti izračunava se u skladu s pododjeljkom 2.
3. Maksimalni kapitalni zahtjevi iz pododjeljka 4. ne primjenjuju se na resekuritizacijske pozicije.
4. Ako se skup odnosnih izloženosti sastoji od mješavine sekuritizacijskih tranši i drugih vrsta imovine, parametar K_A određuje se kao nominalnom izloženošću ponderirani prosječni K_A koji se izračunava zasebno za svaku podskupinu izloženosti.

Članak 270.

Nadređene pozicije u sekuritizacijama kredita za MSP-ove

Institucija inicijator može izračunati iznose izloženosti ponderirane rizikom za sekuritizacijsku poziciju u skladu s člancima 260., 262. ili 264., ovisno o tome koji se primjenjuje, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) sekuritizacija ispunjava uvjete za STS sekuritizaciju utvrđene u odjeljku 1. poglavlja 3. [Uredbe o sekuritizaciji], **prema potrebi**, osim članka 8. stavka 1.;
- (b) pozicija se može smatrati nadređenom sekuritizacijskom pozicijom;
- (c) sekuritizacija je osigurana skupom izloženosti prema društvima, uz uvjet da ih se u smislu bilance portfelja u trenutku izdavanja sekuritizacije ili u slučaju obnovljivih sekuritizacija u trenutku kada se sekuritizaciji dodaje izloženost barem 80 % može smatrati MSP-ovima, kako je definirano člankom 501.;
- (d) kreditni rizik povezan s pozicijama koje institucija inicijator nije zadržala prenosi se jamstvom ili kontrajamstvom koje ispunjava zahtjeve za nematerijalnu kreditnu zaštitu, kako je određeno u poglavlju 4. za standardizirani pristup kreditnom riziku;
- (e) jamac ili kontrajamac, ovisno o slučaju, jest središnja vlast ili središnja banka države članice, multilateralna razvojna banka, međunarodna organizacija ili promotivni subjekt, uz uvjet da izloženosti prema jamcu ili kontrajamcu ispunjavaju uvjete za primjenu pondera rizika od 0 % u skladu s poglavljem 2. dijela trećeg.

Članak 270.a
Dodatni ponder rizika

1. Ako zbog svojeg nemara ili propusta institucija u bilo kojem materijalnom pogledu ne ispunjava zahtjeve iz poglavlja 2. [Uredbe o sekuritizaciji], nadležna tijela određuju razmjerni dodatni ponder rizika od najmanje 250 % pondera rizika (s gornjom granicom od 1250 %) koji se primjenjuje na relevantne sekuritizacijske pozicije na način određen u članku 247. stavku 6. odnosno članku 337. stavku 3. Dodatni ponder rizika postupno se povisuje sa svakim sljedećim kršenjem odredaba o dubinskoj analizi. Nadležna tijela uzimaju u obzir izuzeća za određene sekuritizacije iz članka 4. stavka 4. [Uredbe o sekuritizaciji] smanjivanjem pondera rizika koji bi inače propisivala u skladu s ovim člankom za sekuritizaciju na koju se primjenjuje članak 4. stavak 4. [Uredbe o sekuritizaciji].
2. EBA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda za olakšavanje konvergencije nadzornih praksi u vezi s provedbom stavka 1. ovog članka, uključujući mjere koje je potrebno donijeti u slučaju kršenja obveza dubinske analize i upravljanja rizikom.
3. Komisiji se delegira ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

ODJELJAK 4.
VANJSKE KREDITNE PROCJENE

Članak 270.b

Korištenje kreditnih procjena vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika

Institucije se mogu koristiti kreditnim procjenama za određivanje pondera rizika sekuritizacijske pozicije u skladu s ovim poglavljem samo ako je kreditnu procjenu dodijelio ili potvrdio VIPKR u skladu s Uredbom (EZ) br. 1060/2009.

Članak 270.c

Zahtjevi koje moraju ispuniti kreditne procjene vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika

Za potrebe izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s odjeljkom 3. institucije se koriste kreditnom procjenom VIPKR-a samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) ne postoji nikakva neusklađenost između vrsta plaćanja koje su uzete u obzir u kreditnoj procjeni i vrsta plaćanja na koja kreditna institucija ima pravo na temelju ugovora iz kojeg proizlazi ta sekuritizacijska pozicija;
- (b) VIPKR objavljuje kreditne procjene i informacije o analizi gubitaka i novčanih tokova, osjetljivosti rejtinga na promjene u pretpostavkama na kojima se temelje rejtinzi, uključujući uspješnost odnosnih izloženosti, te o postupcima, metodologijama, pretpostavkama i ključnim elementima na kojima se zasnivaju procjene u skladu s Uredbom (EZ) br. 1060/2009. Za potrebe ove točke, informacije se smatraju javno dostupnima ako su objavljene u dostupnom formatu. Informacije koje su dostupne samo ograničenom broju subjekata ne smatraju se javno dostupnima;
- (c) kreditne procjene uključene su u tranzicijsku matricu VIPKR-a;

- (d) kreditne procjene ne temelje se ni u cijelosti ni djelomično na nematerijalnoj potpori koju pruža sama institucija. Ako se pozicija u cijelosti ili djelomično temelji na nematerijalnoj potpori, za potrebe izračunavanja iznosa izloženosti ponderiranih rizikom za tu poziciju, institucija je u skladu s odjeljkom 3. tretira kao poziciju bez rejtinga;
- (e) VIPKR se obvezao objaviti objašnjenja o tome kako uspješnost odnosnih izloženosti utječe na tu kreditnu procjenu.

Članak 270.d

Upotreba kreditne procjene

1. Institucija može odabrati jednu ili više vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika, čijim će se kreditnim procjenama koristiti za izračun iznosa izloženosti ponderiranih kreditnim rizikom u skladu s ovim poglavljem („odabrani VIPKR”).
2. Institucija se koristi kreditnim procjenama svojih sekuritizacijskih pozicija na dosljedan i neselektivan način te, za potrebe toga, mora poštovati sljedeće zahtjeve:
 - (a) institucija se ne smije unutar iste sekuritizacije koristiti kreditnim procjenama jednog VIPKR-a za svoje pozicije u pojedinim tranšama, a kreditnim procjenama drugog VIPKR-a za svoje pozicije u ostalim tranšama, neovisno o tome postoji li kreditna procjena prvog VIPKR-a za ostale tranše;
 - (b) ako postoje dvije kreditne procjene odabranih vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika za istu poziciju, institucija se koristi nepovoljnijom kreditnom procjenom;
 - (c) ako za istu poziciju postoje tri ili više kreditnih procjena odabranih vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika, institucija se koristi dvjema najpovoljnijim kreditnim procjenama. Ako se dvije najpovoljnije procjene razlikuju, institucija se koristi onom nepovoljnijom;
 - (d) institucija ne smije aktivno tražiti povlačenje nepovoljnijih rejtinga.

3. Ako odnosne izloženosti sekuritizacije uživaju punu ili djelomičnu prihvatljivu kreditnu zaštitu u skladu s poglavljem 4. te ako je učinak te zaštite uzet u obzir u kreditnoj procjeni sekuritizacijske pozicije od strane odabranog VIPKR-a, institucija primjenjuje ponder rizika povezan s tom kreditnom procjenom. Ako kreditna procjena iz ovog stavka nije prihvatljiva u skladu s poglavljem 4., ona neće biti priznata, a sekuritizacijska pozicija će se tretirati kao pozicija bez rejtinga.
4. Ako sekuritizacijska pozicija uživa prihvatljivu kreditnu zaštitu u skladu s poglavljem 4. te ako je učinak te zaštite uzet u obzir u njezinoj kreditnoj procjeni od strane odabranog VIPKR-a, institucija sekuritizacijsku poziciju tretira kao da je bez rejtinga i izračunava rizikom ponderirane iznose izloženosti u skladu s poglavljem 4.

Članak 270.e

Kartiranje sekuritizacija

EBA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi na objektivan i dosljedan način kartirala stupnjeve kreditne kvalitete iz ovog poglavlja povezane s relevantnim kreditnim procjenama svih VIPKR-ova. Za potrebe ovog članka, EBA osobito:

- (a) pravi razliku između relativnih stupnjeva rizika izraženih svakom procjenom;
- (b) razmatra kvantitativne čimbenike kao što su stope statusa neispunjavanja obveza ili stope gubitka te povijesne rezultate kreditnih procjena svakog VIPKR-a za različite kategorije imovine;
- (c) razmatra kvalitativne čimbenike kao što su obujam transakcija koje je procijenio VIPKR, njegova metodologija i značenje njegovih kreditnih procjena, posebno uzimaju li te procjene u obzir očekivani gubitak ili prvi gubitak u eurima te pravodobno plaćanje kamata ili konačno plaćanje kamata;

- (d) nastoji osigurati da sekuritizacijske pozicije na koje se primjenjuje isti ponder rizika na temelju kreditnih procjena VIPKR-ova podliježu jednakim stupnjevima kreditnog rizika.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

8. članak 337. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 337.

Kapitalni zahtjev za sekuritizacijske instrumente

1. Kada je riječ o instrumentima u knjizi trgovanja koji su sekuritizacijske pozicije, institucija neto pozicije, koje su izračunane u skladu s člankom 327. stavkom 1., ponderira sa 8 % pondera rizika koji bi primijenila na poziciju iz svoje knjige pozicija kojima se ne trguje u skladu s poglavljem 5. glavom II., dijelom trećim, odjeljkom 3.
2. Pri određivanju pondera rizika za potrebe stavka 1., procjene PD-a i LGD-a mogu se odrediti na temelju procjena izvedenih iz pristupa IRC institucije koja je dobila odobrenje za primjenu internog modela za specifični rizik dužničkih instrumenata. Potonja mogućnost može se upotrebljavati samo uz odobrenje nadležnih tijela koje se izdaje ako navedene procjene ispunjavaju kvantitativne zahtjeve za pristup IRB iz glave II., poglavlja 3.

U skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, EBA izdaje smjernice o upotrebi procjena PD-a i LGD-a kao ulaznih parametara kad se te procjene temelje na pristupu IRC.

3. Za sekuritizacijske pozicije koje podliježu dodatnom ponderu rizika u skladu s člankom 247. stavkom 6. primjenjuje se 8 % ukupnog pondera rizika.
4. Institucija zbraja svoje ponderirane pozicije koje proizlaze iz primjene stavaka 1., 2. i 3. neovisno o tome jesu li duge i kratke kako bi izračunala svoje kapitalne zahtjeve za specifični rizik, uz iznimku sekuritizacijskih pozicija na koje se primjenjuje članak 338. stavak 4.
5. Ako institucija inicijator tradicionalne sekuritizacije ne ispunjava uvjete za prijenos značajnog rizika iz članka 244., u izračun svojeg kapitalnog zahtjeva uključuje sekuritizirane izloženosti kakve bi bile da nisu bile sekuritizirane.

Ako institucija inicijator sintetske sekuritizacije ne ispunjava uvjete za prijenos značajnog rizika iz članka 245., u izračun svojih kapitalnih zahtjeva uključuje sekuritizirane izloženosti kakve bi bile da nisu bile sekuritizirane te zanemaruje učinak sintetske sekuritizacije za potrebe kreditne zaštite.”

9. Dio peti se briše.
10. *briše se*
11. U članku 457. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:
(c) „kapitalni zahtjev za sekuritizaciju iz članaka 242. do 270.a”.
12. Umeće se sljedeći članak 519.a:

Izvješće

Najkasnije dvije godine od [datum stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija, u svjetlu promjena do kojih dođe na sekuritizacijskim tržištima, Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni odredaba iz poglavlja 5. glave II. dijela trećeg u svjetlu promjena do kojih dođe na sekuritizacijskim tržištima, **kao i, prema potrebi, zakonodavni prijedlog**. Tim se izvješćem posebno ocjenjuje učinak hijerarhije metoda **i funkcioniranje izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom sekuritizacijskih pozicija** iz članka 254. o aktivnostima izdavanja i ulaganja institucija na sekuritizacijskim tržištima Unije i utjecaj na financijsku stabilnost Unije i država članica. Tim se izvješćem također uzima u obzir razvoj regulative na međunarodnim forumima, **posebno one koja se odnosi na međunarodne standarde u području sekuritizacija**.

Članak 2.

Prijelazne odredbe o neotplaćenim sekuritizacijskim pozicijama

U pogledu sekuritizacijskih pozicija koje su neotplaćene od datum utvrđen u članku 3. stavku 2., institucije mogu nastaviti primjenjivati odredbe iz poglavlja 5. glave II. dijela trećeg i članka 337. Uredbe (EU) br. 575/2013 do 31. prosinca 2019. u verziji primjenjivoj dana dan koji prethodi danu utvrđenom u članku 3. stavku 2., uz uvjet da institucija:

- (a) nadležnom tijelu dostavi obavijest o svojoj namjeri da primjeni ovaj članak najkasnije do [utvrđeni datum];
- (b) primijeni ovaj članak na sve neotplaćene sekuritizacijske pozicije koje institucija drži na datum utvrđen u članku 3. stavku 2.

Članak 3.

Stupanje na snagu i datum početka primjene

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Ova se Uredba primjenjuje od [datum stupanja na snagu].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik
